

Spis treści

5	Ewangelia według Jana
10	Baranek Boży
15	Wesele w Kanie
20	Jezus w świątyni
26	Jezus i Nikodem
31	Poruszenie Ducha Świętego
36	Jezus i Jan Chrzciciel
41	Jezus i Samarytanka
46	Narodziny misjonarza
52	Jezus i syn dworzanina
57	Jezus i paralytyk z Betesdy
62	Autorytet Syna
67	Jezus karmi tłum

Sobotnie Lekcje Biblijne są programem codziennych nauk, opartym wyłącznie na Biblii i Duchu Proroczym, bez dodatkowych komentarzy. Cytaty są możliwie jak najkrótsze, by zapewnić zwięzłość i bezpośredniość myśli. W pewnych przypadkach zostały użyte Klamry [], w celu osiągnięcia przejrzystości, utrzymania właściwego kontekstu i sprawnego odczytu. Dalsze studia w materiałach źródłowych są jak najbardziej zalecane. Stosowany przekład Biblii: Współczesna Biblia Gdańska (UBG)

Ilustracje: Sermonview na przedniej okładce i Map Resources na str. 4, 46, 72.

Wydane przez: **Generalną Konferencję Adwentyków Dnia Siódmego Ruch Reformacyjny** P.O. Box 7240
Roanoke VA 240190240 USA.

Oddział w Polsce: **Adwentyści Dnia Siódmego Ruch Reformacyjny**, ul. Piłsudskiego 149,
41 – 707 Ruda Śląska; tel: 32 / 726 51 71

Konto bankowe: PLN Nr: 25 1940 1076 3224 0773 0000 0000

Konto bankowe: USD Nr. 15 1940 1076 3224 0786 0000 0000

SŁOWO WSTĘPNE

W tym roku będziemy studiować cztery kwartalniki na temat *Ewangelii według Jana*. Ze skromności autor czwartej ewangelii nie identyfikuje siebie ani nie odnosi się do siebie jako jednego z dwóch uczniów, którzy jako pierwsi poszli za Jezusem (Jana 1:37). Wypowiada się raczej: „inny uczeń”, „ten uczeń”, „ucznia... którego miłował”, „uczniu, którego Jezus miłował” i „uczeń, który świadczy o tym” (Jana 18:15; 19:26; 21:20, 23, 24). Fakt, że inni wybitni uczniowie są wymienieni z imienia, podczas gdy imię Jana jest pominięte, wydaje się wskazywać, że musiał on być autorem tej ewangelii.

Według Ducha Proroctwa autorem czwartej ewangelii był Jan, „uczeń, którego Jezus miłował”. Był on jednym z trzech uczniów, którzy byli świadkami chwały Chrystusa na górze przemienienia i Jego agonii w ogrodzie bezpośrednio przed Jego aresztowaniem. Jego życie jest doskonałym przykładem pokazującym, jak moc Boża może całkowicie przemienić „syna gromu” w człowieka o miłującym usposobieniu i głębokim duchowym spojrzeniu.

„Jan przylgnął do Chrystusa tak mocno, jak winna latorośl szczerze oplata filar. Ze względu na Mistrza odważnie stawił czoło niebezpieczeństwu w sali sądowej i nie obawiał się przyjść pod krzyż, a na wieść o zmartwychwstaniu Chrystusa pośpieszył do grobu, wyprzedzając w swej gorliwości nawet porywczego Piotra.

„Ufna miłość i niesamolubne poświęcenie przejawiane w życiu i charakterze Jana są bezcenną nauką dla Kościoła chrześcijańskiego. Z natury Jan nie mógł się szczycić pięknym charakterem, o jakim świadczyło jego późniejsze życie. W jego naturze istniały poważne wady. Był nie tylko pyszny, egoistyczny i żądny władzy, ale także porywczy i mściwy. Jan i jego brat Jakub byli nazywani ‘synami gromu’. Wybuchowy temperament, niepohamowane pragnienie zemsty i duch krytykanctwa głęboko zapuściły korzenie w charakterze umiłowanego ucznia. Jednak pod tym wszystkim boski Nauczyciel rozpoznał żarliwe, szczere, miłujące serce. Jezus karmił jego egoizm, obnażał niewłaściane ambicje i wystawiał na próbę jego wiarę. Jednak objawił mu także to, za czym sam Jan tęsknił w głębi duszy — piękno świętości i przekształcającą moc miłości.” — *Działalność Apostołów*, str. 298.

Wszystkie starożytne autorytety twierdzą, że ewangelia Jana została napisana w Efezie około 90 r. n.e. lub wcześniej. Uczeń ten został wrzucony do kotła z wrzącym olejem i cudem uniknął śmierci, a następnie został wygnany na wyspę Patmos (Objawienia 1:9). Tam napisał Objawienie. Wstąpienie Nerwy na tron (96 r. n.e.) umożliwiło mu powrót do Efezu, gdzie, jak się uważa, nadal przebywał aż do śmierci za panowania Trajana (98–117 r. n.e.).

Niechaj Duch Chrystusa poprowadzi nasze studia w tym kwartale i dotknie naszych serc w odpowiedzi na Jego miłość!

Generalna Konferencja Oddział Szkoły Sobotniej

Pierwsza Ofiara Sobotnia na Wielofunkcyjne Centrum Zdrowia i Edukacji w Paragwaju

Republika Paragwaju jest krajem śródlądowym w Ameryce Południowej, graniczącym z Argentyną, Boliwią i Brazylią. Populacja osiąga około 6,1 miliona mieszkańców, z których 96,1% wyznaje chrześcijaństwo (88,3% katolicyzm i 7,8% inne wyznania chrześcijańskie); 2,6% nie wyznaje żadnej religii, a pozostali są wyznawcami innych religii lub ich nie określili. Gospodarka narodowa opiera się głównie na rolnictwie - zwłaszcza na soi - a w ciągu ostatnich 50 lat Paragwaj rozwinął również ogromny przemysł hydroelektryczny.

Pierwsi członkowie SDA Ruchu Reformacyjnego przybyli tutaj z Węgier w latach czterdziestych XX wieku, a dzieło rozszerzyło się jeszcze bardziej w latach pięćdziesiątych poprzez służbę kolporterską, a później w latach siedemdziesiątych dzięki medycznej pracy misyjnej. Obecnie mamy wspaniałą grupę wiernych członków w głównych miastach.

Przez wiele lat mieliśmy naturalne centrum zdrowia działające w stolicy Asunción, umożliwiające nam dzielenie się ewangelią z wieloma duszami i nauczanie stylu życia ostatnich ludu Bożego. Z pomocą Boga i naszego interdyscyplinarnego zespołu profesjonalistów mamy nadzieję przywrócić do życia tą klinikę –ale teraz, aby mogła ona działać jako placówka misyjna w mieście, z rozszerzeniem na wieś, aby wypełnić boski mandat: „Wyprowadźcie się z miast. Zakładajcie wasze sanatoria, wasze szkoły i biura z dala od ośrodków skupiających ludność.” –*Wybrane poselstwa, t. 2, str. 335.*

Mając na uwadze tę wizję, nabyliśmy działkę w imponującej wiejskiej okolicy w departamencie Paraguarí, około 66 km. (41 mil) od stolicy. Na terenie posiadłości znajduje się już dom modlitwy i budynek dla pracowników zborowych, ale to dopiero początek. Celem jest stworzenie wielofunkcyjnego ośrodka z podstawowym ośrodkiem zdrowia, szkołą zborową, kaplicą i obiektem do rozwoju samowystarczalnych przedsiębiorstw zajmujących się zdrową żywnością. Apelujemy do hojności naszych braterstw na całym świecie, aby pomogli nam zrealizować ten cel. Wasza współpraca umożliwi nadać nowy impuls ostatniej fazie niezbędnej do ukończenia projektu. Spoczywamy w mocy i wspaniałej łasce Bożej i jesteśmy pewni, że Pan pobłogosławi wysiłki naszej społeczności na całym świecie, aby wzmocnić i rozszerzyć ewangelizację w tej części Jego winnicy.

Wasi bracia i siostry z Paragwaju

Ewangelia według Jana

WIERSZ NA PAMIĘĆ „A to Słowo stało się ciałem i mieszkało wśród nas (i widzieliśmy jego chwałę, chwałę jako jednorodzonego od Ojca), pełne łaski i prawdy” (Jana 1:14).

Proponowana lektura: *Patriarchowie i prorocy*, str. 28-34, 80-84.

„Od całej wieczności Chrystus był zjednoczony z Ojcem i kiedy wziął na siebie ludzką naturę, nadal był jedno z Bogiem.” – *Wybrane poselstwa*, t.1, str. 216.

1. JEZUS, JEDNO Z OJCEM

29.12

a) **Co Słowo Boże mówi o Jezusie przed Jego wcieleniem? Jana 1:1, 2.**

„Od dni wieczności Pan Jezus Chrystus był jednym z Ojcem; był On ‘obrazem Boga’, obrazem Jego wielkości i majestatu, ‘blaskiem Jego chwały’. To właśnie w celu objawienia tej chwały przyszedł na nasz świat. Przyszedł na tę spowitą w grzechu ziemię, by objawić światło Bożej miłości – by być ‘Bogiem z nami’.” – *Życie Jezusa*, str. 11, z ang.

„Chrystus, Słowo, jednorodzony Syn Boży, był jedno z wiecznym Ojcem — jedno w naturze, charakterze, celu — jedyną istotą, która miała przystęp do wszystkich zamierzeń i planów Bożych.” – *Patriarchowie i prorocy*, str. 19.

b) **Jak Jezus był postrzegany przez Ojca i aniołów? Psalmów 45:6; Izajasza 9:6; Hebrajczyków 1:3,6-8.**

„Aniołowie są sługami Bożymi, jaśniejącymi światłem bijącym od Bożej obecności i spieszącymi na swych szybkołotnych skrzydłach, by wypełniać wolę Bożą, ale Syn, namaszczonego przez Boga, ‘ wyraźny obraz Jego osoby’, ‘odblask jego chwały’, ‘podtrzymujący wszystko słowem swojej mocy’, ma nad nimi wszystkimi przewagę.” – *Tamże*, str. 20, z ang.

- a) **Kto stworzył wszystkie rzeczy? Jana 1:3, 10; Kolosan 1:15-17; Hebrajczyków 1:2.**
-
-
-

„To Chrystus rozpostarł niebiosa i założył fundamenty ziemi. To Jego dłoń zawiesiła świat w przestworzach i ukształtowała kwiaty polne. On utwierdza ‘góry mocą swoją’. ‘Jego jest morze i On je uczynił.’ Psalmów 65,7; 95,5. To On napełnił ziemię pięknem, a powietrze pieśnią. Na wszystkim, co znajduje się na ziemi, w powietrzu i na niebie, wypisał poselstwo o miłości Ojca.” – *Życie Jezusa, str. 11.*

- b) **Opisz sposób, w jaki zostały stworzone światy i wszechświat. Psalmów 33:6, 9; 104:1-6.**
-
-
-

„Pan Bóg ‘rzekł’ i Jego słowo stworzyło dzieła w rzeczywisty świat. Boże stwarzanie stanowi bogactwo środków, przygotowanych dla Niego, by w każdej chwili mógł je użyć według Swego upodobania.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 1, str. 1081.*

„Gdy ziemia wyszła z rąk Stwórcy, była nadzwyczaj piękna. Jej powierzchnia była urozmaicona górami, wzgórzami i równinami, podzielonymi łagodnie płynącymi rzekami i ślicznymi jeziorami. Góry i wzgórza nie były strome i skaliste, pełne strasznych urwisk i groźnych przepaści, tak jak obecnie. Ostre, chropowate krawędzie skalistej skorupy ziemi ukryte były pod żyzną glebą, która wszędzie rodziła bujną zielen. Nie było grząskich moczarów ani jałowych pustyń. Wdzięczne krzewy i delikatne kwiaty cieszyły oczy, gdziekolwiek zwróciło się wzrok. Wyżyny ukoronowane były drzewami bardziej majestatycznymi niż jakiegokolwiek z obecnie rosnących na ziemi. Powietrze, nie skażone wylęgami, było czyste i zdrowe. Cały krajobraz przewyższał pięknem najwspanialsze pałacowe ogrody. Aniołowie przyglądali się temu widokowi z rozkoszą i radowali się z cudownych dzieł Bożych.” – *Patriarchowie i prorocy, str. 28.*

„Biblia nie opisuje jakichś długich wieków, podczas których ziemia powoli powstawała z chaosu. W natchnionym sprawozdaniu jest stwierdzone, że każdy kolejny dzień stwarzania składał się z wieczora i poranka, tak samo jak wszystkie inne dni, które nastąpiły później. Pod koniec każdego dnia jest podane, jaki był wynik działania Stwórcy.” – *Tamże, str. 81.*

a) **Kto jest Autorem wszelkiego życia i światła — i jak nam to służy? Jana 1:4–9; Dziejów Ap. 17:28.**

„To był [Chrystus], który przemawiał ustami wszystkich, którzy przez wieki głosili ludziom słowo Boże. Wszystkie doskonałości, ujawniające się w największych i najszlachetniejszych duszach ziemi, były Jego odbiciami.” – *Wychowanie*, str. 53, z ang.

„Chrystus jest ‘Światłością, która oświeca każdego człowieka przychodzącego na świat’. Jana 1:9. Jak przez Chrystusa każda istota ludzka ma życie, tak też przez Niego każda dusza otrzymuje jakiś promień boskiego światła.” – *Tamże*, str. 20, z ang.

Moc Boga jest nadal wykorzystywana do podtrzymywania obiektów Jego stworzenia. Nie dlatego, że mechanizm raz wprawiony w ruch nadal działa dzięki swojej własnej wrodzonej energii, puls bije, a oddech podąża za oddechem. Każdy oddech, każde pulsowanie serca jest dowodem troski Tego, w którym żyjemy, poruszamy się i jesteśmy. Od najmniejszego owada do człowieka, każda żywa istota jest codziennie zależna od Jego opatrności. (...)

„Potężna moc, która działa poprzez całą naturę i utrzymuje przy życiu wszystkie stworzenia, nie jest tak, jak twierdzą niektórzy ludzie nauki, jedynie wszechobecną zasadą, przenikającą wszechświat energią aktywującą. Bóg jest duchem; jednak jest osobową istotą, ponieważ człowiek został stworzony na Jego podobieństwo. Jako osobowa istota, Bóg objawił się w Swoim Synu.” – *Tamże*, str. 91, 92, z ang.

b) **Co Jezus mówi o Sobie? Jana 9:5; 8:12; 3:19; 12:46.**

„Wypowiadając słowa: ‘Ja jestem światłością świata’, Jezus ogłosił siebie Mesjaszem. Stary Symeon (...) mówił o Nim, że stanowi ‘światłość, która oświeci pogan, i chwałę ludu twego izraelskiego’. Łukasza 2,32. W tych słowach zastosował do Jezusa proroctwo znane całemu Izraelowi: ‘To za mało, że jesteś mi sługą, aby podźwignąć plemiona Jakuba i przywrócić oszczędzonych synów Izraela, więc ustanowiłem cię światłością pogan, aby moje zbawienie sięgało aż do krańców ziemi’. Izajasza 49,6. Proroctwo to powszechnie odnoszono do Mesjasza, a kiedy Jezus rzekł: ‘Ja jestem światłością świata’, naród nie mógł nie zrozumieć, że On nazywa siebie tym Obiecanym.” – *Życie Jezusa*, str. 333.

- a) Co prorokował Izajasz o imieniu Chrystusa? Izajasz 7:14. Kiedy to proroctwo się wypełniło? Mateusza 1:22, 23.
-
-

„Odkąd Jezus przyszedł, aby zamieszkać z nami, wiemy, że Bóg zna nasze troski i współczuje z nami w naszych boleściach. Każdy syn i córka Adama zrozumie, że nasz Stworzyciel jest przyjacielem grzeszników. W każdej bowiem lekcji o łasce, w każdej radosnej obietnicy, w każdym czynie miłości, w każdym boskim walorze przejawiającym się w życiu Zbawiciela na ziemi, widzimy spełnienie się słów: ‘Bóg z nami’.” – *Życie Jezusa, str. 14.*

- b) Co Jezus uczynił, aby dotrzeć do nas w naszym upadłym stanie? Jana 1:14; Filipian 2:5–8; Hebrajczyków 2:14–18.
-
-

„Abyśmy mogli poznać Jego boski charakter i życie, Chrystus przyjął naszą naturę i zamieszkał wśród nas. Boskość została objawiona w człowieczeństwie; niewidzialna chwała w widzialnej ludzkiej postaci. Ludzie mogli poznać nieznanne poprzez znane; niebiańskie rzeczy zostały objawione poprzez ziemskie; Bóg został zmanifestowany na podobieństwo ludzi.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 7, z ang.*

„Na każdym kroku Syn Boży był atakowany przez moce ciemności. Po Swoim chrzcie, Duch Boży zaprowadził Go na pustynię i tam poddawany był pokusom przez czterdzieści dni. Przychodziły do mnie listy, w których utrzymywano, że Jezus nie mógł mieć tej samej natury, jaką posiada człowiek, ponieważ, gdyby ją miał, upadłby przy takich pokusach. Gdyby jednak nie miał ludzkiej natury, nie mógłby być naszym przykładem. Jeżeli nie byłby uczestnikiem naszej natury, nie mógłby być kuszony tak samo, jak człowiek. Jeżeli zaś nie pokonywałby pokusy, nigdy nie mógłby być naszym pomocnikiem. Zatem, była to uroczysta rzeczywistość, że Jezus przyszedł toczyć walkę jako człowiek i w imię człowieka. Jego pokuszenia i zwycięstwa mówią nam, że ludzkość musi naśladować ów Wzór, i że to właśnie człowiek musi stać się uczestnikiem boskiej natury.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 5, str. 1082.*

„Najbardziej dotkliwemu zmaganiu (dyscyplinie), jakiemu został poddany Książę Życia, to będąc dzieckiem upadłej rasy ludzkiej musiał zachować w ukryciu Swoją niebiańską chwałę. [Właśnie w takim stanie] zmierzył On Swoje siły z szatanem, który kiedyś został usunięty z nieba, a teraz rozpaczliwie walczył, by pokonać Tego Jedynego, o Którego był zazdrosny już na niebiańskich dziedzińcach. Cóż to była za walka! Żaden język nie jest w stanie jej opisać. Ale w niedalekiej przyszłości zostanie to zrozumiane przez tych, którzy zwyciężą przez krew Baranka i Słowo ich świadectwa.” – *Tamże, str. 1081, 1082.*

a) **Co Jezus przyszedł zrobić dla ludzkości? Jana 3:16, 17; 1:12; Łukasza 19:10.**

„Chrystusa potraktowano stosownie do naszych uczynków, aby nas potraktowano stosownie do Jego uczynków. Potępiono Go za nasze grzechy, w których popełnieniu nie uczestniczył, abyśmy mogli być usprawiedliwieni Jego prawością, do której nie wnosimy naszego wkładu. Poniósł śmierć, która była nam sądzona, abyśmy mogli otrzymać życie będące Jego własnością. ‘Jego ranami jesteśmy uleczeni’.” – *Życie Jezusa, str. 15.*

b) **Jak jesteśmy odnowieni przez ofiarę Chrystusa? Galacjan 4:5–7; Hebrajczyków 2:10.**

„Chrystus złożył pełną i całkowitą ofiarę, ofiarę wystarczającą aby zbawić każdego syna i córkę Adama, którzy okażą skrucę wobec Boga za złamanie Jego prawa i okażą wiarę w Pana naszego Jezusa Chrystusa. (...) Chrystus jest Wodzem naszego zbawienia i przez Swoje własne cierpienia i ofiarę dał przykład wszystkim Swoim naśladowcom, że pilność, modlitwa i wytrwałe wysiłki są potrzebne z ich strony jeśli chcą prawidłowo okazać miłość dla upadłej ludzkości, która mieszkała w Jego sercu.” – *Świadectwa dla zboru, t. 2, str. 664, z ang.*

„Bóg kocha Swoje posłuszne Mu dzieci. On przygotował królestwo nie dla nieposłusznych poddanych, lecz dla Swoich dzieci, które On sprawdza i doświadcza w świecie wypaczonym i zepsutym przez grzech. Jako posłuszne dzieci mamy przywilej wejścia w pokrewieństwo z Bogiem. Bóg mówi: “Jeśli jesteście dziećmi, to także dziedzicami” owego nieśmiertelnego dziedzictwa... Chrystus i Jego lud są jedno.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 6, str. 1077.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

03.01

1. Jaką naturę posiada Jezus od wieczności?
2. Kto rozpostarł niebiosa i położył fundamenty ziemi?
3. Od kogo emanuje całe prawdziwe światło?
4. Jak Jezus nazwany jest w Księdze Izajasza 7:14?
5. Kim stał się Jezus po przyjęciu naszej ludzkiej natury?

Baranek Boży

WIERSZ NA PAMIĘĆ: „Uciśniony i gnębiony, ale nie otworzył swoich ust. Jak baranek na rzeź prowadzony i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust” – (Izajasza 53:7).

Proponowana lektura: *Życie Jezusa*, str. 87-95.

„Niech skruszeni grzesznicy utkwią swe oczy w ‘Baranku Bożym, który gładzi grzech świata’.” – *The Faith I Live By*, str. 107.

1. ŚWIADECTWO JANA CHRZCICIELA

05.01

a) Co Jan Chrzciciel powiedział o Jezusie? Jana 1:15-18.

b) Jak Jan przedstawił się przywódcom religijnym? Jana 1:19–23. Jakie proroctwo wypełnił — i jak mamy się do niego odnosić? Izajasza 40:3–5.

„W każdym odcinku historii tego świata, Pan Bóg posiadał Swoje narzędzia do wykonywania Swojego dzieła, które musiało być prowadzone według Jego zarządzeń. Jan Chrzciciel miał wykonać specjalne dzieło; dla którego się narodził i do jakiego został przeznaczony, a dziełem tym było przygotowanie drogi Panu. (...) [Jego posługa na pustyni] była trafnym i literalnym wypełnieniem się proroctwa.” – *The Southern Watchman*, 21 marca 1905.

„Pan dał [Janowi Chrzcicielowi] jego poselstwo. Czy poszedł on do kapłanów i przywódców i zapytał czy może głosić to poselstwo? — Nie, Bóg oddzielił go od nich, aby nie był pod wpływem ich ducha i nauczania. Był głosem wołającego na pustyni, [Cyt. Izajasza 40,3-5]. Jest to właśnie to poselstwo, które musi zostać przekazane naszemu ludowi; jesteśmy blisko końca czasu, a poselstwo brzmi: Oczyśćcie drogę Króla, zbierzcie kamienie, wznieście sztandar dla ludu. Lud musi być przebudzony. Nie ma teraz czasu na to, by wołać pokój i bezpieczeństwo.” – *Wybrane poselstwa*, t. 1, str. 378.

- a) Kiedy Jezus przyszedł do Jana, aby być ochrzczony, jak Jan Go zidentyfikował i złożył publicznie świadectwo o Jego misji? Jana 1:29, 34. Jakie proroctwo spełniło to? Izajasza 53:4–7.
-
-

„Chrystus był takim samym Zbawicielem na początku świata, jakim jest dzisiaj. Nim Swą boską istotę przyoblekł ciałem ludzkim i przyszedł na ziemię, poselstwo ewangelii głosili już Adam, Set, Enoch, Matuzalem i Noe. Abraham w Kanaanie, Lot w Sodomie głosili wieść o zbawieniu; z pokolenia na pokolenie zwiastowali wierni posłowie Tego, który miał przyjść. Chrystus ustanowił rytuał żydowskiego nabożeństwa i sam był ośrodkiem systemu składania ofiar, odbiciem całej żydowskiej służby Bożej. Krew przelewana przy zabijaniu ofiar wskazywała na ofiarę Baranka Bożego. W Nim wypełniły się wszystkie symboliczne ofiary.” – *Przypowieści Chrystusa str. 77.*

- b) Jak Jan przedstawił Jezusa swoim uczniom? Jana 1:35, 36. Jaki wpływ miały na nich jego słowa — i co wydarzyło się później w jego własnym życiu? Jana 1:37.
-
-
-

„Następnego dnia [po chrzcie Chrystusa]w obecności dwóch uczniów stojących w pobliżu Jan znów dostrzegł w tłumie Jezusa. Znów twarz proroka została rozpromieniona przez chwałę Niewidzialnego, gdy zawołał: ‘Oto Baranek Boży’. Słowa te wstrząsnęły sercami uczniów, choć nie w pełni je rozumieli. Co znaczyło to imię, które Jan Mu dał – ‘Baranek Boży’? Sam Jan nie wytłumaczył tego. Zostawiając Jana, uczniowie poszli szukać Jezusa.” – *Życie Jezusa, , str. 91, z ang.*

„Jan powiedział swym uczniom, że Jezus jest tym obiecany Mesjaszem, Zbawicielem świata. Gdy jego dzieło dobiegało końca, nauczył swoich uczniów spoglądać na Jezusa i naśladować Go, jako wielkiego Nauczyciela. Życie Jana było pełne utrapień i samozaparcia. Zwiastował on pierwsze przyjście Jezusa, jednakże nie dozwolone mu było, aby być świadkiem Jego cudów i cieszyć się objawianą przez Niego mocą. Jan wiedział, że gdy Jezus wystąpi jako nauczyciel, on będzie musiał umrzeć. Jego głos — z wyjątkiem pustyni — był rzadko słyszany. Jan wiódł samotne życie. Nie miał łączności z rodziną swego ojca, nie cieszył się jej bliskością, lecz opuścił ją, by wypełnić powierzoną mu misję.” – *Doświadczenia i widzenia, , str. 112.*

- a) **Kim byli niektórzy z pierwszych uczniów Jezusa? Mateusza 4:18, 21. Jakie zainteresowanie Chrystusem okazali i jak długo trwało ich pierwsze spotkanie z Nim? Jana 1:38, 39.**
-
-
-

„Jednym z tych dwóch [którzy poszli za Jezusem] był Andrzej, brat Szymona, drugim Jan Ewangelista. Byli to pierwsi uczniowie Chrystusa. Pchani nieodpartą siłą poszli za Jezusem, pragnąc rozmowy z Nim, choć przejmowała ich bojaźń. Dlatego też milczeli, zagubieni w rozmyślaniach: ‘Czy to jest Mesjasz?’

„Jezus wiedział, że uczniowie podążają za Nim. Stanowili oni pierwszy owoc Jego działalności i serce boskiego Nauczyciela napełniła radość, gdy znalazł w tych duszach odpowiedź na swoją łaskę. Zwracając się ku nim, Jezus zapytał: ‘Czego szukacie?’ Chciał im pozostawić wolny wybór — albo zawrócą, albo wypowiedzą swe pragnienia.

„Zdawali sobie sprawę tylko z jednego celu, tylko obcowanie z jednym człowiekiem wypełniało ich myśl. Zawołali ‘Rabii! (...) gdzie Ty mieszkasz?’ W czasie krótkiej rozmowy na skraju drogi nie mogli zaspokoić tęsknoty swych serc. Pragnęli pozostać sam na sam z Jezusem, usiąść u Jego stóp i słuchać Jego słów. (...)

„Gdyby Jan i Andrzej byli zarażeni duchem niewiary cechującym kapłanów i uczonych w Piśmie, wtedy nie mógłby być i znaleźieni jako uczniowie u stóp Jezusa. Oni przyszliby do Niego jako krytycy, aby sądzić Jego słowa. Wielu ludzi w ten właśnie sposób zatrząskuje drzwi przed najcenniejszymi możliwościami. Ale ci pierwsi uczniowie uczynili inaczej. Oni odpowiedzieli wezwaniu Ducha Świętego, które zawarte było w nauce Jana Chrzciciela. Teraz rozpoznali głos niebiańskiego Nauczyciela. Dla nich słowa Jezusa były pełne świeżości, prawdy i piękna. Boskie oświecenie zostało rzucone na naukę Pism Starego Testamentu. Wielostronne tematy prawdy oświetlane były nowym światłem.” – *Życie Jezusa*, , str. 91, 92, z ang.

- b) **Co zrobili pierwsi uczniowie wkrótce po spotkaniu z Jezusem? Jana 1:41, 42.**
-
-
-

„Andrzej pragnął podzielić się z innymi radością, która wypełniła jego serce. Udawszy się na poszukiwanie swego brata Szymona, zawołał: ‘Znaleźliśmy Mesjasza’. Szymon nie czekał na ponowne zaproszenie. On również słyszał kazanie Jana Chrzciciela i pośpieszył do Zbawiciela.” – *Tamże*, str. 92.

- a) **Opisz, co się stało, gdy Jezus zaprosił kolejnego ucznia do pójścia za Nim. Jana 1:43-45.**
-
-

„Filip usłuchał wezwania i natychmiast stał się uczniem Chrystusa. Filip zawołał Natanaela.” – *Życie Jezusa, str. 92.*

- b) **Czego możemy się nauczyć ze sposobu, w jaki Chrystus był w stanie pokonać niepewność Natanaela? Jana 1:46–49.**
-
-

„Gdy Natanael spojrzął na Jezusa, doznał zawodu. Czy Mesjaszem mógł być ten człowiek, na którym praca i bieda wycisnęły swe piętno? Lecz Natanael nie mógł zdecydować się na odrzucenie Chrystusa, ponieważ poselstwo Jana przekonało jego serce.

„W czasie gdy Filip go zawołał, Natanael wycofał się do zacisznego gaju, aby rozważyć wiadomość podaną przez Jana i proroctwa dotyczące Mesjasza. Modlił się, by Bóg dał mu poznać, czy Ten, o którym mówił Jan, jest Odkupicielem, i by Duch Święty spoczął na nim, dając mu zapewnienie, że Bóg nawiedził swój naród i wzniosł dla nich róg zbawienia. (...)

„Odpowiedział mu Jezus i rzekł: Zanim cię zawołał Filip, widziałem cię, gdy byłeś pod drzewem figowym’.

„To wystarczyło. Duch Boży, który obserwował samotną modlitwę pod drzewem figowym, przemówił do niego ustami Jezusa. Choć Natanael nie wyzbył się wątpliwości i pewnych uprzedzeń, to jednak przyszedł do Chrystusa z uczciwym pragnieniem znalezienia prawdy i teraz to jego pragnienie zostało zaspokojone. Uwierzył głębiej niż ten, który go przywiódł do Jezusa. Dlatego odrzekł: ‘Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty jesteś Królem Izraela’.

„Gdyby Natanael pozwolił kierować sobą rabinom, nigdy nie odnalazłby Jezusa. Został uczniem dzięki temu, że sam zobaczył i zdecydował. Tak i w naszych czasach uprzedzenia są powodem powstrzymywania wielu w ich drodze ku dobremu. Z pewnością wyniki byłyby inne, gdyby sami ‘poszli i zobaczyli’.

„Spośród tych, którzy poddają się kierownictwu ludzkich autorytetów, nikt nie dostąpi zbawiennego poznania prawdy. Wzorem Natanaela powinniśmy badać Słowo Boże dla siebie samych i modlić się, aby Duch Święty nas oświecił. Ten, który widział Natanaela pod drzewem figowym, dostrzeże i nas w skrytym miejscu naszej modlitwy. Aniołowie ze świata jasności są blisko tych, którzy w pokorze szukają boskiego prowadzenia.” – *Tamże, str. 92-93.*

a) Co Chrystus obiecał Natanaelowi — i dlaczego? Jana 1:50, 51.

„[Cytowane Jana 1:50, 51.]Chrystus chciał przez to powiedzieć: Na brzegu Jordanu niebiosa się otworzyły i Duch zstąpił na mnie jako gołębicą. Było to potwierdzenie, że jestem Synem Bożym. Jeżeli tak uwierzycie we Mnie, wasza wiara wzrośnie. Ujrzycie, że niebo jest otwarte i nigdy nie zostanie zamknięte, gdyż Ja otworzyłem je dla was. Aniołowie Boży wznoszą się w górę, niosąc modlitwy potrzebujących i zrozpaczonych do Ojca, a schodząc na dół przynoszą błogosławieństwo i nadzieję, odwagę, pomoc i życie rodzajowi ludzkiemu.” – *Życie Jezusa, str. 95.*

b) Co się dzieje, gdy przyjmujemy Chrystusa? Jana 4:14; Objawienie 22:17.

„Jeśli ktoś pozyskał prawdę z czystej miłości ku niej, ten przekonywująco ujawni to swym postępowaniem i brzmieniem swego głosu. Okaże to, co sam słyszał, widział i dotknął ze słowa życia, by wspólnie z innymi móc poznawać Chrystusa. Świadcstwo jego ust, dotkniętych rozżarzonym węgielkiem z ołtarza przyjęte będzie przez otwarte serca jako prawda i dokona uświęcenia na charakterze. (...)

„Bóg mógłby osiągnąć swój cel zbawienia grzeszników bez naszej pomocy; lecz swym żądaniem, abyśmy upodobnili się do Chrystusa, zobowiązał nas do współdziałania w Jego dziele. Aby móc wstąpić do Jego radości — radości oglądania dusz odkupionych dzięki Jego ofierze — musimy uczestniczyć w Jego pracy dla ich odkupienia.” – *Tamże, str. 94, z ang.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE**10.01**

- 1. Dlaczego Jan Chrzciciel został wezwany na pustynię?**
- 2. Jak powinniśmy stosować styl życia Jana Chrzciciela w naszym własnym życiu?**
- 3. Czego możemy się nauczyć od Jana i Andrzeja, gdy spotkali Jezusa?**
- 4. Jak możemy być zainspirowani wczesnym oświadczeniem Natanaela?**
- 5. Co ujawnia, czy moja wiara w Chrystusa jest prawdziwą?**

Wesele w Kanie

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Zróbcie wszystko, co wam powie” (Jana2:5 ostatnia część).

Proponowana lektura: *Życie Jezusa, str. 96-103.*
Poselstwo do młodzieży, str. 300-311.

„Jezus rozpoczął swe dzieło reformatorskie wchodząc w ścisły, serdeczny kontakt z ludzkością.” – *Życie Jezusa, str. 101.*

1. POCZĄTEK POSŁUGI CHRYSYTA

12.01

a) Gdzie Jezus rozpoczął swoją posługę na ziemi? Jana 2:1, 2.

„Jezus nie zapoczątkował swej działalności demonstrowaniem wielkich czynów przed Sanhedrynem w Jerozolimie. Podczas spotkania rodzinnego w małej miejscowości galilejskiej użył swej mocy dla podniesienia radosnego nastroju podczas uczty weselnej. Jezus okazał w tym przypadku swoją sympatię do ludzi oraz chęć przyczynienia się do ich szczęścia. Podczas kuszenia na pustyni wychylił już swój własny kielich goryczy. Z tego też powodu postanowił rozlać ludziom kielich błogosławieństw, dobrotliwie uświęcając związki towarzyszące ludzkiemu życiu.” – *Życie Jezusa, str. 96.*

b) Co wydarzyło się na długo przed zakończeniem uczty weselnej? Jana 2:3.

„[Maria] zapragnęła gorąco, aby [Jezus] dał dowód zebranym, że jest rzeczywiście Wybrańcem Boga. Liczyła na to, że zdarzy się jakaś okazja dla Jezusa, aby uczynił przed nimi cud.

„W owych czasach istniał zwyczaj, że uroczystości weselne trwały kilka dni. Przy końcu tej uroczystości okazało się, że zabrakło wina, co spowodowało wiele zamieszania i kłopotu. Przy wszystkich uroczystościach nie było w zwyczajny wydzielenie wina i jego brak byłby odczytany jako brak gościnności.” – *Tamże, str. 97.*

a) Co powiedziała matka Chrystusa i co była Jego odpowiedzią? Jana 2:3, 4.

„[Cytowane Jana 2:4].Był to zwrot używany w stosunku do osób, którym pragnęło się okazać szacunek. Każdy czyn Chrystusa podczas Jego życia na ziemi pozostawał w zgodzie z przykazaniem, które sam ustanowił: ‘Czczij ojca swego i matkę swoją’. 2 Mojżeszowa 20,12. Również na krzyżu, gdy w ostatnim akcie miłości do matki polecił ją opiece swojego ukochanego ucznia, zwrócił się w taki sam sposób. Zarówno podczas wesela, jak i na krzyżu, miłość wyrażona w tonie głosu, w spojrzeniu i zachowaniu tłumaczyła Jego słowa.”—*Życie Jezusa, str. 97.*

b) Co powiedziała matka Chrystusa sługom — i jak te słowa podobnie odnoszą się do nas dzisiaj? Jana 2:5.

„Uczniowie [Chrystusa] mają stawać się coraz potężniejsi w głoszeniu prawdy kiedy przybliżą się do doskonałości w wierze i miłości do bliźnich. Bóg zapewnił niebiańską pomoc we wszystkich nagłych przypadkach, w których nasze ludzkie źródła nie wystarczają. Daje Ducha Świętego do pomocy w każdej ciężkiej sytuacji dla wzmocnienia naszej nadziei i pewności dla oświecenia sytuacji, dla wzmocnienia naszej nadziei i pewności dla oświecenia naszych umysłów i oczyszczenia serc. On chce aby zapewniono wystarczające środki na wypracowanie jego planów. Proszę was abyście szukali rady u Boga. ‘Szukajcie Go całym sercem a cokolwiek wam powie, czyńcie.’ Jana 2,25.” — *Świadectwa dla zboru, t. 6, str. 414.*

c) Co Jezus powiedział słudze na weselu, aby zrobił? Jana 2:6–8.

„Przy wejściu stało sześć dużych stągwi na wodę i Jezus poprosił, aby służba napełniła je wodą, co też uczyniono. Ponieważ wino potrzebne było natychmiast, Jezus powiedział: ‘Zaczerpnijcie teraz i zanieście gospodarzowi wesela!’. Zamiast wody, którą napełnione zostały naczynia, popłynęło z nich wino.” — *Życie Jezusa, str. 99.*

a) Kiedy podano wino, jak zareagował przełożony uczyty? Jana 2:9, 10.

„Ani przełożony wesela, ani goście nie wiedzieli, że wina zabrakło. Po spróbowaniu tego, które teraz przynieśli służący, przełożony wesela stwierdził, że jest ono lepsze od wszystkich, jakie pił dotąd, i że bardzo się różni od tego, które było podane na początku uroczystości.” – *Życie Jezusa, str. 99.*

b) Jakiego rodzaju wino zapewnił Chrystus? Izajasza 65:8.

–

„To wino, które Jezus dał weselnym gościom, i to, które podał uczniom jako symbol swej własnej krwi, było czystym sokiem gronowym. Do tego odwołał się Izajasz, mówiąc o nowym winie, które jest w „winogronie” i rzekł: ‘Nie niszczy go, gdyż w nim jest błogosławieństwo’. Izajasza 65,8. (...)

„Nie fermentowane wino, które Jezus dostarczył gościom weselnym, było zdrowym i odświeżającym napojem. Jego działanie przywróciło harmonię smaku i zdrowego apetytu.” – *Tamże, str. 100.*

c) Co Pismo mówi o fermentowanym winie? Przysłów 20:1; 23:29-35.

„To Chrystus w Starym Testamencie ostrzegł Izraela: ‘Wino — to szyderca, mocny trunek — to wrzaskliwa kłótnia; i nie jest mądry, kto się od niego zatacza’. Przypowieści 20,1. Dlatego On sam nie dał takiego napoju. Szatan kusi ludzi do oddawania się nałogom, prowadzącym do zamroczenia umysłu i przytępienia zdolności duchowego postrzegania, lecz Chrystus uczy nas panowania nad niskimi instynktami naszej natury. Całe Jego życie było przykładem samozaparcia. By pokonać siłę łaknienia poddał się dla naszego dobra najsurowszej dla rodzaju ludzkiego próbie. Na mocy Jego zarządzenia Jan Chrzciciel nie pił ani wina, ani mocnego napoju. On też zalecił żonie Manuego taką samą abstynencję i nakazał obłożyć kłatwą każdego człowieka, który przyłoży butelkę do ust sąsiada. Swoim cudem w czasie wesela Chrystus nie przeczył własnej nauce.” – *Tamże, str. 100.*

4. PRZYKŁAD CHRYSTUSA NA TOWARZYSKICH SPOTKANIACH 15.01

- a) **Jakie cele zostały osiągnięte, nawet dla nas dzisiaj, zarówno przez obecność Chrystusa, jak i Jego cud na uczcie weselnej? Jana 2:11.**
-
-

„Chrystus wiedział wszystko; spoglądał w dół wieków aż do naszych czasów i widział, jaki będzie stan społeczeństwa pod koniec historii świata. Widział tysiące ludzi ginących z powodu używania wina i mocnych napoi. Świat stopniowo miał powrócić do takiego samego stanu, w jakim znajdował się w dniach przed potopem. Ale niebo podniosło sygnał niebezpieczeństwa, aby ludzie mogli przyjąć ostrzeżenie i współpracować z Bogiem dla własnego samo zachowania. Dał nam przykłady absolutnej abstynencji i dostarczył wskazówek, które, jeśli będą przestrzegane, zaowocują stworzeniem i zachowaniem wigoru, umiejętności i doskonałości naszych dzieci.” – *The Signs of the Times*, 16 kwietnia 1896.

- b) **Opisz odświeżający typ postawy, którą Chrystus uosabiał w całej swojej posłudze. Mateusza 11:29.**
-
-

„Jezus rozpoczął swe dzieło reformatorskie wchodząc w ścisły, serdeczny kontakt z ludzkością. Wykazując najgłębsze poszanowanie dla prawa Bożego, odrzucał obliczoną na efekt zewnętrzny pobożność faryzeuszy, dążąc do uwolnienia ludzi od bezsensownych przepisów, które ich kępowały. Usiłował złamać bariery, które dzieliły klasy społeczne, chciał bowiem zjednoczyć ludzi jako dzieci jednej rodziny. Jego udział w uroczystości weselnej oznaczał krok w kierunku realizacji tych myśli.” – *Życie Jezusa*, str. 101.

„Jezus był przeciwny wszelkim formom pobbłażania sobie, ale z samej swej natury był towarzyski. Przyjmował gościnę u ludzi wszystkich warstw, odwiedzając domy bogatych i biednych, uczonych i prostaczków, dążąc do odwrócenia ich myśli od rzeczy codziennych ku sprawom duchowym i wiecznym. Nie pobbłażał nigdy rozwiązłości i żadna ziemiska płochość nie zaćmiła Jego zachowania, choć lubił niewinną wesołość i swoją obecnością sankcjonował towarzyskie zebrania. Żydowskie wesela były wspaniałymi okazjami, a towarzysząca im radość nie była niemila Synowi Człowieczemu. Przez swój udział w weselu Jezus uhonorował małżeństwo jako boską instytucję.” – *Tamże*, str. 101.

- a) **Czego powinniśmy się nauczyć z przykładu Chrystusa, który wyróżniał Go w porównaniu z religijnymi władcami Jego czasów? Przysłów 18:24.**
-

„Działalność Chrystusa pozostawała w wyraźnym kontraście do postępowania starszożyny żydowskiej. Ich przywiązanie do tradycji i formalizmu zniszczyło prawdziwą swobodę myśli i czynów. Żyli z uczuciem ciągłego strachu przed skalaniem. Aby uniknąć kontaktu z “nieczystymi”, trzymali się z dala nie tylko od pogan, lecz również od większości swego narodu, nie starając się ani nieść mu pomocy, ani pozyskać jego przyjaźni. Przez ciągłe obracanie się w kręgu tych spraw doprowadzili do zniekształcenia swych umysłów i zawężenia horyzontów myślenia. Ich przykład powodował, że egoizm i brak tolerancji rozkrzewił się wśród wszystkich klas społecznych.” – *Życie Jezusa, str. 100.*

- b) **Jaki powinien być nasz cel we wszystkich interakcjach społecznych? Przysłów 11:30.**
-

„Możemy okazać tysiące drobnych uprzejmości przyjaznym słowem czy życzliwym spojrzeniem, które odbijają się jak fala o brzeg i wrócą do nas. Bezmyślni chrześcijanie swoją niedbałością wobec drugich okazują, że nie są złączeni z Chrystusem. Niemożliwą rzeczą jest być złączonym z Chrystusem i równocześnie być nieuprzejmym i zapominać o prawach innych ludzi. Wszyscy musimy być świadkami Jezusa. Umiejętność obcowania, uświęcona łaską Chrystusową, musi być stosowana w pozyskiwaniu dusz dla Zbawiciela. Niech świat widzi, że nie jesteśmy pochłonięci tylko osobistymi sprawami, lecz że chcemy, by też inni korzystali z Bożych błogosławieństw, które są naszym udziałem i przywilejem. Niech widzą, że nasza religia nie czyni nas ludźmi bez współczucia lub wymagającymi. Niech wszyscy, którzy mówią, że znaleźli Chrystusa, służą ludziom podobnie jak On to czynił. Nie powinniśmy nigdy dopuścić do tego, aby świat miał fałszywe pojęcie o chrześcijanach, że są ludźmi posepnymi i nieszczęśliwymi.” – *Chrześcijański dom, str. 272.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

17.01

1. **Opisz duchowe owoce cudu Chrystusa w Kanie.**
2. **Opisz relację między Chrystusem a Jego matką.**
3. **Dlaczego przełożony uczyty okazał zaskoczenie?**
4. **Jaki rodzaj wina właściwie symbolizuje krew Chrystusa?**
5. **Co powinniśmy pamiętać z przykładu Jezusa na spotkaniach towarzyskich?**

Jezus w świątyni

WIERSZ NA PAMIĘĆ „PAN jest w swoim świętym przybytku. Niech cała ziemia zamilknie przed nim” (Habakuka 2:20).

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 491-500.*

„W obrębie domu Bożego wszystko powinno być otoczone świętą czią”
Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 494.

1. ZBESZCZESZCZONA ŚWIĄTYNIA

19.01

a) **Opisz sytuację, jaka panowała w świątyni jerozolimskiej na początku publicznej posługi Chrystusa. Jana 2:13, 14.**

„Każdy Żyd obowiązany był płacić rocznie pół sykla jako “okup za swoją duszę”.(...) Oprócz tego wpływały dobrowolne duże ofiary pieniężne, które deponowano w skarbcu świątyni. Wymagało się, aby wszelkie obce monety wymienione były na monetę zwaną syklem świątynnym, przyjmowaną na potrzeby świątyni. Wymiana pieniędzy dawała okazję do nadużyć i wymuszeń, przekształcając się w niegodziwy handel, stanowiący źródło dochodu kapłanów.

„Handlarze żądali wygórowanych cen za sprzedawane zwierzęta, dzieląc się następnie swymi zyskami z kapłanami i urzędnikami, bogacącymi się w ten sposób kosztem ludu.” – *Życie Jezusa, str. 105.*

b) **Jak wpłynęło to na usługi świątynne? Ezechiela 22:26 (ostatnia część).**

„Wiele ofiar składano podczas świąt Paschy, toteż obroty handlowe przy świątyni były bardzo wysokie. Panujące tam stałe zamieszanie przypominało raczej hałaśliwy targ bydła, a nie świątynię Boga. Słysząc tu było głośnie targi, ryk bydła, beczenie owiec, gruchanie gołębi, pomieszane z brzękiem monet i zjadłymi kłótniami. Hałas był tak wielki, że przeszkadzał modlącym się, a słowa kierowane ku Najwyższemu tonęły w zgiefku, jaki wypełniał świątynię.” – *Tamże, str. 105, z ang.*

- a) **W jaki sposób Bóg traktuje miejsce, w którym manifestuje Swoją obecność - i jaka była Jego pierwsza dyrektywa na górze Synaj? Księga Wyjścia 3:1-5; 19:12, 13.**
-
-

„Zejsście Boga na górę Synaj uświęciło to miejsce Jego obecnością. (...) Miało to stanowić naukę, że w jakimkolwiek miejscu Bóg objawi Swą obecność, będzie ono uświęcone.” – *Życie Jezusa, str. 105.*

- b) **Jak Chrystus zareagował na zbezczeszczenie świątyni? Jana 2:15, 16.**
-
-

„Jezus pojął całą sytuację z chwilą swego wejścia do świątyni; zobaczył nieuczciwe transakcje i poznał rozterkę biednych, którzy wierzyli, że bez przelania krwi zwierząt ofiarnych nie uzyskają przebaczenia grzechów. Zobaczył też zewnętrzny dziedziniec świątyni obrocony w targowy plac; uświęcone miejsce zamienione zostało w giełdę.” – *Tamże, str. 106.*

„Schodząc powoli ze schodów i podnosząc bicz ze sznurów używany do pędzenia bydła, rozkazał handlarzom opuścić teren świątyni. Z gorliwością i surowością dotąd nigdy nie przejawianą, Jezus poprzewracał stoły giełdjarzy. Monety z brzękiem rozsypały się po marmurowej posadzce. Nikt nie zakwestionował Jego władzy, tak samo jak nikt nie ośmielił pozbierać swojego nieuczciwego zarobku. Jezus nie wysmażał nikogo trzymanym w dłoni biczem, ale ten przypomniał im coś w rodzaju strasznego ognistego miecza. Urzędnicy zatrudnieni w świątyni, spekulujący kapłani, maklerzy i handlarze bydłem wraz ze swymi owcami i wołami rzucili się do ucieczki, opanowani jedną myślą, aby oddalić się od tej oskarżającej obecności.” – *Tamże, str. 107.*

- c) **Co oznaczał czyn Chrystusa polegający na oczyszczeniu świątyni? Malachiasza 3:1-3.**
-
-

„Dziedzińce jerozolimskiej świątyni, wypełnione świętokradczym zgiełkiem handlarzy, stanowiły wierny obraz stanu ich serc, zdeprawowanych przez zmysłowe namiętności i zdróżne myśli. Uwalniając świątynię od handlarzy, Jezus dał znać, że Jego misja polega na oczyszczeniu skażonych przez grzech serc, na uwolnieniu ich z ziemskich pragnień, samolubnych żądz oraz od złych nawyków, które demoralizują duszę.” – *Tamże, str. 107.*

- a) Jaki był pierwotny cel Boga w ustanowieniu Jego sanktuarium wśród Swego ludu? Wyjścia (2 Mojżeszowa) 25:8.
-
-

„Świątynia ta, wzniesiona dla boskiej Obecności, miała być lekcją pogładową dla Izraela i dla całego świata. Od wiecznych czasów zamiarem Boga było, aby każda żyjąca istota, poczynając od świetlistego i świętego serafina, a kończąc na człowieku, była świątynią, w której zamieszka Stwórca.” – *Życie Jezusa, str. 107.*

- b) Dlaczego wierzący są nazywani świątynią Boga i jak całym sercem powinniśmy dbać o świętość tej świątyni? 1 Koryntian 3:16, 17; Izajasza 57:15.
-
-

„Z powodu grzechu ludzkość przestała być świątynią dla Boga. Zamroczone i zdemoralizowane przez zło ludzkie serca nie objawiały już chwały Najwyższego. Lecz przez wcielenie Syna Bożego cel Niebios został osiągnięty. Bóg zamieszkuje wśród ludzi, a przez łaskę zbawienia ludzkie serca stały się znów Jego świątynią.” – *Tamże, str. 107.*

„Jeżeli wierzymy że koniec świata jest blisko, ‘jakimiż wy macie być w świętych obcowaniach i pobożnościach’?

„Każda dusza, która prawdziwie wierzy w prawdę, będzie posiadała odpowiednie uczynki. Wszyscy będą szczerzy i poważni oraz niestrudzeni w swych wysiłkach zdobywania dusz dla Chrystusa. Jeżeli prawda będzie głęboko zakorzeniona w ich własnych duszach, będą szukali dróg zaszczepiania jej w sercach innych. Prawda za bardzo trzymana jest na zewnątrz dziedzica. Wnieście ją do świątyni duszy, osadźcie ją w sercu i niech kontroluje życie. Słowo Boże powinno być studiowane i słuchane, a wtedy serce znajdzie odpocznienie i pokój oraz radość, a jego aspiracje będą się kierowały w stronę nieba, lecz kiedy prawda jest oddzielona od życia, stoi na dziedzińcu zewnętrznym, serce nie jest ogrzane żarzącym się ogniem Bożej dobroci.

„Religia Jezusa jest przez wielu rezerwowana na pewne dni lub szczególne okazje, a w innym wypadku jest odkładana i zapomniana. Stała zasada prawdy nie jest tylko dla kilku godzin w sabat czy też dla kilku aktów dobroczynności lecz ma być wprowadzana do serca uszlachetniając i uświęcając charakter.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 547.*

- a) Co musimy sobie uświadomić o naszej bezradności w dążeniu do oczyszczenia świątyni? Jeremiasza 2:22; Hioba 14:4.

„Żaden człowiek nie jest w stanie odrzucić za pomocą tylko własnych sił ogrom zła, które opanowało jego serce.” – *Życie Jezusa, str. 108.*

- b) Co jest sekretem bycia w stanie stanąć przed świętym Bogiem z oczyszczonym sercem? Ezechiela 36:25-27; Zachariasza 3:3-5.

„Grzech Jakuba wobec Ezawa był wielki, ale Jakub pokutował. Wina została mu przebaczona, a grzech zmyty, dlatego był w stanie znieść objawienie boskiej obecności. Kiedykolwiek przed Bogiem pojawiali się ludzie dobrowolnie oddani złu, byli niszczeni. Grzeszników przy drugim przyjściu Chrystusa ‘Pan Jezus zabije tchnieniem ust swoich i zniweczy blaskiem przyjścia swego’. 2 Tesaloniczan 2,8. Światło chwały Boga, udzielające życia sprawiedliwym, będzie śmiertelne dla grzesznych.

„Za czasów Jana Chrzciciela Chrystus miał przyjść i objawić charakter Boga. Sama Jego obecność miała ukazać ludzkim oczom grzech i jedynie ci, którzy zapragnęli oczyszczenia z grzechu, mogli wejść do Jego wspólnoty. Tylko ludzie o czystym sercu mogli przebywać w Jego obecności.” – *Tamże, str. 67.*

„Jedynie Chrystus posiada moc oczyszczenia świątyni ludzkich dusz, lecz nie chce czynić tego przemocą. Nie wejdzie też przemocą do naszego serca, tak jak do starej świątyni. Zamiast tego mówi: ‘Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego’. Objawienia 3,20. Jezus przyjdzie nie na jeden tylko dzień. Dlatego mówi: ‘Zamieszkać w nich i będę się przechadzał pośród nich,... a oni będą ludem moim’. ‘Zmyje nasze winy, wrzuci do głębin morskich wszystkie nasze grzechy.’ 2 Koryntian 6,16; Micheasza 7,19. Obecność Jezusa oczyści i uświęci nasze dusze, tak że staną się one świętym przybytkiem Pana oraz ‘mieszkańiem Bożym w Duchu’. Efezjan 2:21,22.” – *Tamże, str. 107, 108.*

„Podczas gdy Jezus sprawuje swe kapłaństwo w świątyni na wysokościach, wciąż pozostaje On przez Ducha Świętego kapłanem zboru na ziemi.” – *Tamże, str. 112, z ang.*

- a) W jaki sposób Bóg zobowiązuje przywódców swojego ludu do pilnego strzeżenia świętości Jego domu? Habakuka 2:20; Ezechiela 44:23.
-
-
-

„Otoczenie świątyni Bożej powinno być uważane za święte, ale w walce o zarobek wszystko to poszło w zapomnienie.

„Kapłani i przywódcy zostali powołani po to, aby byli dla narodu przedstawicielami Boga. Do nich należał obowiązek zlikwidowania nadużyć, jakie działy się na dziedzińcu świątyni. Ich obowiązkiem było dać narodowi przykład prawości i współczucia.” – *Życie Jezusa*, str. 105.

„Prawdą jest istotnie iż szacunek dla domu Bożego prawie zaniknął. Nie wyróżnia się świętych rzeczy i miejsc, nie ceni się tego co święte i wzniosłe. (...) Bóg dał w dawnych czasach swemu ludowi doskonale przepisy i ustawy. Czyż zmienił się Jego charakter? Czyż nie jest wielkim potężnym Bogiem panującym we wszechświecie? Czyżby nie było dla nas pożyteczne gdybyśmy często czytali polecenia dawane przez samego Boga Izraelowi, abyśmy mając światło wspaniałej prawdy mogli brać z nich przykład jak czcić należy dom Boży?” – *Świadectwa dla zboru*, t. 5, str. 495, 496.

- b) Wyjaśnij, jakie istotne zwycięstwo można osiągnąć dzięki sile Chrystusa. Mateusza 5:8; 1 Jana 3:1–3.
-
-
-

„Wzywam każdego, kto twierdzi, że jest synem Bożym, aby nigdy nie zapomniał o tej wielkiej prawdzie, że potrzebujemy Ducha Bożego w nas, aby osiągnąć niebo, i dzieła Chrystusa bez nas, aby dać nam tytuł do nieśmiertelnego dziedzictwa.” – *Świadectwa dla kaznodziejów* str. 420, z ang.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Kim byli ci przywódcy tego niegodziwego handlu w świątyni?
2. Jaka powinna być postawa każdego, kto przychodzi przed oblicze Boga?
3. Wyjaśnij duchowe znaczenie, jakie miała mieć świątynia w Jerozolimie.
4. Co oświadczył Chrystus, oczyszczając świątynię?
5. W jedynie jaki sposób nasze wadliwe ludzkie serce może zostać oczyszczone?

Pierwsza ofiara Sobotnia na rzecz pomocy ofiarom klęsk żywiołowych na świecie

Nie ma wątpliwości, że wojny, pogłoski o wojnach, przerażające wypadki, susze, powódzie, huragany, trzęsienia ziemi, pożary i zarazy nasilają się na całym świecie z zawrotną prędkością - a wszystko to stanowi spełnienie biblijnych prorocत्व, które studiujemy. Z pewnością we wszystkich tych tragediach możemy wyraźnie dostrzec ślady zbliżającego się Boga. Wiele tysięcy ludzi ogromnie cierpi z powodu tych ekstremalnych trudności, wzywając o różnego rodzaju pomoc ze strony ambasadorów Jezusa Chrystusa, aby zastosowali uzdrawiający balsam Gileadu.

W tych bolesnych sytuacjach Departament Opieki Społecznej Konferencji Generalnej dzielił się błogosławieństwami dostarczonymi z naszego funduszu poprzez ofiary wysyłane przez was, naszych braci na całym świecie. Są one wysyłane w osobiste i konkretny sposób, aby zaspokoić potrzeby, a także poprzez Dary Pierwszego Sabatu. Drodzy bracia, wasze ofiary posłużyły jako schronienie dla tych, którzy stracili swoje domy w wyniku klęsk żywiołowych; zapewniły żywność setkom rodzin oraz opiekę nad sierotami i wdowami, zapewniając im utrzymanie i pomoc. Ofiary te pomogły również rodzicom w uzyskaniu nasion aby zasadzić i wyżywić swoje rodziny lub rozpocząć małe przedsiębiorstwa, dzięki czemu niezliczone osoby naszej wiary mogą mieć źródło dochodu i pracy, która w innym przypadku byłaby dla nich niemożliwa.

Dzięki Bogu, że w tych czasach próby wielu zostało poruszonych do złożenia swoich datków na ołtarzu Pana. W imieniu tych, którzy są obsługiwani, głęboko dziękujemy!

Jednak potrzeby nie ustają – wręcz przeciwnie, z każdym dniem są coraz większe, więc wasza hojność ogromnie pomaga.

„Krzyż Chrystusa apeluje do życzliwości każdego naśladowcy błogosławionego Zbawiciela. Zilustrowaną tam zasadą jest dawanie, dawanie. To, realizowane w rzeczywistej życzliwości i dobrych uczynkach, jest prawdziwym owocem chrześcijańskiego życia.” –*Rozsądne szafarstwo, str. 8, z ang.*

Dzisiaj, kiedy składasz swoją specjalną ofiarę na pierwszy Sabat, zrób wszystko, co w twojej mocy, aby uczcić Boga. Bez względu na to, czy mamy niewiele, czy dużo, wszyscy mogą dać z siebie to co najlepsze. Z sumy tej wspólnej miłości będziemy nadal rozdawać błogosławieństwa naszym braterstwom na całym świecie. „Kto daje potrzebującemu, błogosławi innym i sam jest błogosławiony w jeszcze większym stopniu” (tamże, str. 7). Niechaj Bóg was wielce błogosławi!

Departament Opieki Społecznej Konferencji Generalnej

Jezus i Nikodem

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Odpowiedział mu Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Jeśli się ktoś nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć królestwa Bożego” (Jana 3:3).

Proponowana lektura: *Droga do Chrystusa*, str. 82-94.

„Źródło serca musi być oczyszczone, zanim płynący z niego strumień może stać się czystym. Ten, kto usiłuje osiągnąć niebo, własnymi siłami próbując przestrzegać zakonu, dąży do osiągnięcia czegoś niemożliwego.” – *Życie Jezusa*, str. 115, z ang.

1. WYBITNY CZŁOWIEK SZUKAJĄCY JEZUSA 26.01

a) **Kim był Nikodem i jak postrzegany był w oczach ludzi? Jana 3:1, 10.**

„Nikodem cieszył się wielkim zaufaniem w narodzie żydowskim. Był to człowiek bardzo wykształcony, o wybitnych zdolnościach, uhonorowany członkostwem Najwyższej Rady. (...) Choć bogaty, wykształcony i szanowany, uległ i on dziwnemu urokowi skromnego Nazareńczyka.” – *Życie Jezusa*, str. 113.

„Był rygorystycznym faryzeuszem i szczycił się swymi dobrymi uczynkami. Był powszechnie szanowany za swoją dobroczynność i hojność w utrzymywaniu służby świątynnej, i czuł się pewny łaski Bożej.” – *Tamże*, str. 114, z ang.

b) **O której godzinie Nikodem przyszedł na spotkanie z Jezusem? Jana 3:2 (pierwsza część).**

„Dowiedziawszy się za pomocą specjalnych dociekań, że Zbawiciel miał zwyczaj przebywać na Górze Oliwnej, zaczął, aż miasto pogrążyło się we śnie, a wtedy Go poszukał.” – *Tamże*, str. 114, z ang.

- a) Co pokazuje życzliwe zrozumienie Jezusa przez przyjęcie Swego gościa o tak późnej nocnej porze? Psalmów 31:20, 21.
-
-
-

„[Nikodem] bardzo pragnął osobistej rozmowy z Chrystusem, lecz wzdrygał się otwarcie szukać z Nim spotkania. Dla żydowskiego przywódcy przyznanie się do sympatyzowania z jeszcze mało znanym nauczycielem byłoby zbyt upokarzające. Gdyby zaś wiadomość o jego wizycie doszła do Sanhedrynu, stałby się obiektem pogardy i potępienia. Zdecydował się więc na poufne spotkanie, uzasadniając to tym, że jeśli on zrobi to jawnie, inni mogliby pójść za jego przykładem.” – *Życie Jezusa, str. 114, z ang.*

- b) Opisz jak Nikodem rozpoczął swój wywiad z Jezusem. Jana 3:2.
-
-
-

„W obecności Chrystusa Nikodem czuł dziwne onieśmienie, które usiłował ukryć pod maską opanowania i godności. ‘Mistrzu!’ rzekł Nikodem, ‘Wiemy, że przyszedłeś od Boga jako nauczyciel; nikt bowiem takich cudów czynić by nie mógł, Jakże Ty czynisz, jeśli Bóg z nim nie był’. Mówiąc o wyjątkowym talencie Chrystusa jako Nauczyciela oraz o Jego niezwykłej zdolności czynienia cudów, miał nadzieję utworzyć drogę do dalszej rozmowy. Słowa jego obliczone były na wytworzenie atmosfery wzajemnego zaufania, lecz w rzeczywistości zawarte w nich było niedowierzenie. Nie uznawał w Jezusie Mesjasza, lecz jedynie posłanego przez Boga nauczyciela.” – *Tamże, str. 114.*

- c) Z jaką koncepcją Chrystus nagle zaskoczył Nikodema? Jana 3:3.
-
-
-

„Zamiast uznać to powitanie Jezus zwrócił swe oczy na rozmówcę, jak gdyby czytając w jego duszy. W swej nieskończonej mądrości ujrzał przed sobą człowieka szukającego prawdy. Znał powód tej wizyty i powodowany pragnieniem, by pogłębić to przekonanie już obecne w umyśle rozmówcy, Jezus przeszedł bezpośrednio do istoty sprawy i rzekł uroczyście, lecz łagodnie: ‘Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego’. Jana 3,3.

„Nikodem przyszedł do Pana chcąc nawiązać z Nim dyskusję, lecz Jezus odsłonił fundamentalne zasady prawdy.” – *Tamże, str. 114, z ang.*

- a) **Jak Nikodem zareagował na to, czego Chrystus powiedział, że potrzebuje i dlaczego, podobnie jak on, my wszyscy potrzebujemy doświadczenia nowych narodzin? Jana 3:4-8.**
-
-
-

„Przenośnia o ponownym narodzeniu się, której użył Jezus, nie była Nikodemowi zupełnie obca. Poganie nawróceni na wiarę żydowską byli często porównywani do nowo narodzonych dzieci. Dlatego też musiał przyjąć, że słów Chrystusa nie należy rozumieć dosłownie. Uważał jednak, że ponieważ urodził się jako Izraelita, ma zapewnione miejsce w Królestwie Bożym, dlatego też nie odczuwał w sobie potrzeby zmian. Stąd jego zdziwienie wywołane słowami Zbawiciela i rozdrażnienie, że zostały zastosowane bezpośrednio do jego osoby. Duma faryzeusza walczyła z uczciwym pragnieniem znalezienia prawdy. Był zdumiony, że Chrystus mógł przemawiać do niego w ten sposób, nie respektując jego pozycji jako jednego z przywódców Izraela.

„Tracąc panowanie nad sobą, Nikodem odpowiedział Chrystusowi z ironią: ‘Jakże się może człowiek narodzić, gdy jest stary?’ Podobnie jak wielu innych ludzi, których świadomość oświeca przenikająca prawda, rozumiał, że z samej natury człowiek nie jest obdarzony darami Ducha Świętego. Nie ma w nim nic podatnego na sprawy duchowe, ponieważ sprawy duchowe rozpoznaje się duchowo.

„Lecz Zbawiciel nie wyszedł z argumentami przeciwko argumentom. Podnosząc uroczystość i ze spokojną godnością swą rękę, powtórzył wypowiedzianą prawdę z jeszcze większym naciskiem: ‘Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego’.” – *Życie Jezusa, str. 115.*

- b) **Kiedy i jak jednostka może narodzić się na nowo? Jana 1:12, 13.**
-
-
-

„’Bóg tak umiłował świat, że Syna Swego jednorodzonego dał’, aby człowiek mógł pojednać się z Bogiem. Przez zasługi Chrystusa może grzesznik odnowić wspólnotę ze swoim Stwórcą. Jego serce musi być odnowione łaską Bożą, musi otrzymać z nieba nowe życie. Ta przemiana jest właśnie nowo-narodzeniem, bez którego — jak mówi Jezus — nikt ‘nie może ujrzeć królestwa Bożego’.” – *Wielki bój, str. 248, z ang.*

„Przez ten prosty akt zawierzenia Bogu Duch Święty rozpoczyna w twoim sercu nowe życie. Jesteś jak dziecko narodzone w rodzinie Bożej, a On miłuje cię tak, jak miłuje Swego Syna.” – *Droga do Chrystusa, str. 62*

- a) Co symbolizuje oczyszczenie i regenerację, które przychodzą wraz z nowymi narodzinami? Ewangelia Marka 16:16 (pierwsza część).
-
-

„Odradzająca moc Boża może przemienić odziedziczone i nabyte skłonności, gdyż nauka Jezusa podnosi człowieka. ‘Nowonarodzenie’ oznacza przemianę, narodzenie się na nowo w Jezusie Chrystusie.” – *Chrześcijański dom*, str. 126.

„Chrystus ustanowił chrzest znakiem wejścia do swego duchowego królestwa. Uczynił go kategorię warunkiem jaki spełnić muszą wszyscy, którzy chcą należeć do tych, którzy uznają autorytet Ojca, Syna i Ducha Świętego. Zanim człowiek znajdzie swe miejsce w zborze, zanim przekroczy próg duchowego królestwa Bożego, musi przyjąć pieczęć boskiego imienia: ‘Pan Sprawiedliwość nasza’. Jeremiasza 23,6.

„Chrzest jest wysoce uroczystym udokumentowaniem wyrzeczenia się świata. Kto został ochrzczony w potrójnym imieniu — Ojca, Syna i Ducha Świętego — już na samym początku swego chrześcijańskiego życia oświadcza publicznie iż wyrzekł się służby szatanowi stając się tym samym członkiem rodziny królewskiej, dzieckiem niebieskiego Króla. Usłuchał nakazu: ‘Dlatego wyjdźcie spośród nich i odłączcie się, (...) i nieczystego się nie dotykajcie a Ja przyjmę was’. Dla niego wypełniła się obietnica: ‘I będę wam Ojcem a wy będziecie mi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący’. 2 Koryntian 6,17-18.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 6, str. 91, z ang.

- b) Co zostało powiedziane o złu naszej ludzkiej natury i Bożym planie przekształcenia nas? Jana 3:6; Jeremiasza 17:9; Efezjan 5:26, 27.
-
-

„To niemożliwe, byśmy o własnej sile wydostali się z przepaści grzechu, w której toniemy. Nasze serca są złe i nie potrafimy ich zmienić. (...) Wykształcenie, kultura, ćwiczenie woli i wszystkie ludzkie wysiłki mają swoje właściwe znaczenie, tutaj jednak są bezsilne. Choć mogą wprowadzić zewnętrzną poprawę obyczajów, to jednak serca odrodzić nie zdołają: nie mogą oczyścić źródeł życia — utajonych motywów naszego działania. Musi to być moc działająca od wewnątrz nowe życie pochodzące z góry, zanim człowiek może doznać przemiany od grzechu do świętości. Mocą tą jest Chrystus. Jedynie Jego łaska potrafi ożywić martwe władze duszy i pociągnąć ją do Boga, do świętości.” – *Droga do Chrystusa*, str. 17, z ang.

- a) **Jakie poselstwo apostołowie mieli później napisać odnośnie zmiany nastawienia, które przychodzi wraz z nowym narodzeniem? Galacjan 2:20; 1 Jana 2:15–17.**
-
-
-

„Odradzająca moc Boża może przemienić odziedziczone i nabyte skłonności, gdyż nauka Jezusa podnosi człowieka. ‘Nowonarodzenie’ oznacza przemianę, narodzenie się na nowo w Jezusie Chrystusie.” – *Chrześcijański dom*, str. 126.

„[Paweł] był przekonany że jeśli umysły ludzkie zrozumieją zdumiewające poświęcenie uczynione przez majestat Boży, całe samolubstwo zostanie wyrzucone z ich serc. On wskazuje najpierw pozycję jaką Chrystus zajmował w niebie u swego Ojca, potem objawia Go po odłożeniu swojej chwały gdy dobrowolnie poddał się wszystkim upokarzającym warunkom ludzkiego stanu przyjmując odpowiedzialność służby i stając się posłusznym aż do śmierci i to najhaniebniejszej i pełnej wzdgardy, najstraszliwszej śmierci na krzyżu Golgoty. Czy chrześcijanie potrafią wyobrazić sobie tę wielką ofiarę miłości Bożej wobec człowieka bez uczuć miłości aby uświadomić sobie fakt że nie należymy do samych siebie? Wykluczone jest aby taki Mistrz kierował się złośliwymi, pełnymi żądz, samolubnymi pobudkami.” – *Świadectwa dla zboru*, t. 4, str. 458.

„Zwróciłabym się do was tak jak Chrystus zwrócił się do Nikodema: ‘Musicie się na nowo narodzić’. Ci, którymi rządzi Chrystus nie będą odczuwali żadnego pragnienia naśladowania wystawności światowej. Wszędzie będą nosili ze sobą sztandar krzyża Chrystusa, zawsze dając świadectwo wyższych celów i szlachetniejszych tematów niż te, którymi zajęte są dzieci tego świata. Nasz ubiór, nasze mieszkania, nasze rozmowy powinny świadczyć o naszym poświęceniu dla Boga. Jakaż moc towarzyszyłaby wszystkim, którzy w ten sposób udowodniliby że oddali wszystko dla Chrystusa.” – *Tamże*, t. 5, str. 189.

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

31.01

1. **Jak Nikodem postrzegał siebie ze względu na swoje dobre uczynki?**
2. **Jak Nikodem zachowywał się w obecności Chrystusa?**
3. **Co oznacza „narodzić się na nowo”?**
4. **Jak dochodzi do nowego narodzenia?**
5. **Jaka zmiana w postawie następuje w wyniku nowego narodzenia i dlaczego?**

Poruszenie Ducha Świętego

WIERSZ NA PAMIĘĆ „A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy; Aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.” (Jana3:14, 15).

Proponowana lektura: *Przypowieści Chrystusa, str. 55-59.*

„Patrzcie, patrzcie na Jezusa i życie!” – *Christian Education, str. 76.*

1.MOTYWUJĄCE ZAPYTANIE

02.02

a) Jakie pytanie Nikodema pokazuje, że jego serce zmięкло? Jana 3:9.

„Jezus praktycznie mówi do Nikodema: To nie kontrowersje pomogą twojej sprawie: to nie argumenty przyniosą światło dla duszy. Musisz mieć nowe serce, inaczej nie będziesz mógł rozpoznać królestwa niebieskiego. To nie większe dowody, które doprowadzą cię do zajęcia właściwej pozycji, lecz nowe cele, nowe źródła działania. Musisz się na nowo narodzić. Dopóki ta zmiana nie nastąpi, czyniąc wszystkie rzeczy nowymi, najsilniejsze dowody, jakie można by przedstawić, byłyby bezużyteczne. Pragnienie jest w twoim własnym sercu; wszystko musi zostać zmienione, inaczej nie ujrzysz Królestwa Bożego.

„Było to bardzo upokarzające stwierdzenie dla Nikodema. (...) Nie był wystarczająco duchowo usposobiony, by zrozumieć znaczenie słów Chrystusa. Ale Zbawiciel nie odpowiadał argumentem na argument. (...)

„Pewne przebliski Prawdy przenikały umysł przywódcy. Słowa Chrystusa słowa napełniły go trwogą i sprawiły, że zapytał: ‘Jakże to się stać może’. Jezus odpowiedział mu z głęboką powagą: ‘Jesteś nauczycielem w Izraelu, a tego nie wiesz?’. Jego słowa przekazały Nikodemowi, że zamiast irytować się prostymi słowami prawdy i pobłażać ironii, powinien mieć o wiele bardziej pokorną opinię o sobie, z powodu swojej duchowej ignorancji. Jednak Chrystus powiedział to z tak uroczystą powagą, a zarówno Jego ton jak i wyraz twarzy wyrażały tak głęboką miłość, że Nikodem nie poczuł się urażony, gdy zdał sobie sprawę ze swojej upokarzającej postawy.” – Świadectwa dla kaznodziejów, str. 349, z ang.

a) Czym szczylicili się faryzeusze? Łukasza 18:9-12.

„Do pracy w winnicy Pana byli najpierw powołani Żydzi, dumni z tego i pyszni. Byli przekonani, że długoletnia służba daje im prawo do większej nagrody. Nic ich bardziej nie rozgoryczyło, jak wypowiedź, że poganie mogą na równi z nimi korzystać z łask i przywilejów Bożych.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 260.*

b) W jaki sposób Jezus zilustrował działanie Ducha Świętego w sercu? Jana 3:8.

„Słyszymy wiatr między konarami drzew, gdy porusza liście i kwiaty, lecz jest niewidoczny i nikt nie wie, skąd on przychodzi i dokąd idzie. Podobnie jest z wpływem Ducha Świętego na serce. Nie można powiedzieć o Nim więcej niż o ruchach wiatru. Człowiek nie jest w stanie podać dokładnie czasu i miejsca swego nawrócenia, ani też wymienić okoliczności towarzyszących temu procesowi, co jednak wcale nie oznacza, że nie został nawrócony. Za udziałem siły tak niewidzialnej jak wiatr Chrystus stale pracuje nad ludzkim sercem.” – *Życie Jezusa, str. 116.*

c) W jaki sposób boskie wrażenia są utrwalane w sercu? Izajasza 30:21; Jeremiasza 42:3; Mateusza 16:17.

„Krok po kroku, w sposób dla człowieka najczęściej niedostrzegalny wlewane są w duszę wrażenia, które zwracają ją ku Chrystusowi. Procesowi temu sprzyja rozmyślanie o Nim, czytanie Pisma Świętego, słuchanie nauk wygłaszanych przez Bożych kaznodziejów. I nagle gdy Duch zwraca się z bezpośrednim wezwaniem, dusza z radością poddaje się Jezusowi. Niektórzy nazywają to raptownym nawróceniem, lecz w istocie jest to wynik długotrwałego działania Ducha Bożego; procesu cierpliwego i nieustannego.” – *Tamże.*

„Pozwólcie, aby wasze serca zostały zmiękczone i ujarzmione przez Ducha Bożego. Niech lodowate dusze roztopią się pod działaniem Ducha Świętego.” – *Letters and Manuscripts, t. 12, Letter 53, 1897.*

- a) **W jaki sposób wewnętrzne działanie Ducha Świętego objawia się na zewnątrz? Galacjan 5:22–25.**
-
-

„Choć wiatr jest sam przez się niewidoczny, wytwarza on widoczne i wyczuwalne skutki. Takie też skutki przejawiają się w każdym czynie człowieka, który odczuje w swojej duszy zbawienną moc Ducha. Gdy Duch Boży bierze w posiadanie serce, życie człowieka zostaje odmienione. Odrzucane są grzeszne myśli, a złe czyny zaniechane; miłość, pokora i pokój pojawiają się w miejsce gniewu, zawiści i walki. Radość napęlnia miejsce smutku, a twarz promieniuje światłem niebios.” – *Życie Jezusa, str. 116.*

- b) **Kiedy człowiek otrzymuje błogosławieństwo przemiany? Rzymian 10:9, 10; 1 Jana 1:9.**
-
-

„Nikt nie widzi ręki, która dźwiga ciężar, ani nie widzi światła płynącego z wysokiego nieba. Błogosławieństwo przychodzi wówczas, gdy dzięki wierze dusza poddaje się Bogu. Wówczas moc, której żadne ludzkie oko nie jest w stanie dojrzeć, stwarza nową istotę na obraz i podobieństwo Boga.” – *Tamże.*

„Jeśli pozwolicie, by Duch Święty codziennie kształtował i modelował wasze serca, będziecie mieli boskie zrozumienie charakteru Królestwa Bożego. Nikodem przyjął naukę, jakiej udzielił mu Chrystus i stał się Jego prawdziwym wyznawcą.” – *Świadectwa dla kaznodziejów, str. 350.*

- c) **Jak Chrystus ilustruje ten proces? Mateusza 13:33.**
-
-

„Kwas ukryty w mące, chcąc przetworzyć całą masę, działa niewidocznie; tak samo działa kwas prawdy, cicho, w ukryciu, lecz bezustannie, aż wreszcie przekształci duszę. Przyrodzone skłonności odmieniają się. Rodzą się nowe myśli, poglądy; pobudki, nowe uczucia, wzorcem stają się życie Jezusa. Zmienia się usposobienie, siłę i talenty zużywa się do osiągnięcia nowych celów, wszelkie działanie idzie w innym kierunku. Człowiek nie otrzymuje w takim przypadku nowych sił i zdolności, tylko te, które posiada, zostają poświęcone. Budzi się sumienie. Obdarzeni zostajemy cechami charakteru, które potrafią czynić coś dla Boga.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 57.*

- a) **W jaki sposób Jezus zilustrował Swoje ukrzyżowanie, które miało wkrótce nastąpić? Jana 3:14, 15.**
-
-

„[Cytowane Jana 3:14, 15]. Był to znany Nikodemowi grunt. Symbol uniesionego w górę węża wyjaśnił mu misję Zbawiciela. Gdy lud Izraela umierał od ukąszeń jadowitych węży, Bóg polecił Mojżeszowi wykonać węża z miedzi i umieścić go wysoko pośród zgromadzonych. Następnie nad obozem rozległy się słowa, że wszyscy, którzy spojrzą na węża, zachowają życie. Ludzie dobrze wiedzieli, że wąż sam w sobie nie miał mocy uratowania ich. Był on symbolem Chrystusa. Tak jak ta rzeźba na podobieństwo postaci jadowitego węża podniesiona została dla ich uzdrowienia, tak Ten, który został stworzony ‘w podobieństwie grzesznego ciała’, miał być ich Odkupicielem. Rzymian 8:3. Wielu Izraelitów uważało nabożeństwa ofiarne za obrzęd mający sam w sobie moc uwalniającą ich od grzechu. Jednak Bóg chciał ich nauczyć, że nie mają one same w sobie większej wartości niż ów miedziany wąż. Miały one prowadzić ich umysły do Zbawiciela. Czy to dla uzdrowienia ich ran, czy odpuszczenia ich grzechów, nie mogli zrobić nic dla siebie, jak tylko okazać wiarę w Dar Boży. Mieli tylko patrzeć i żyć.” – *Życie Jezusa, str. 118, z ang.*

- b) **Dlaczego niektórzy umarli pomimo tego zapewnienia? 1 Koryntian 10:9; Hebrajczyków 3:12.**
-
-

„Wielu Izraelitów w lekarstwie, które dało niebo, nie widziało żadnego ratunku. Wokół nich wszędzie leżały trupy i konający. Wiedzieli, że bez boskiej pomocy, ich własny los jest przesądzony. Chociaż mogli być natychmiast uzdrowieni, ciągle użalali się nad swymi ranami, bólem i pewną śmiercią, aż opuściły ich siły, zaszklily się ich oczy.” – *Patriarchowie i prorocy, str. 322.*

- c) **Jeśli chcemy być zbawieni, gdzie powinniśmy patrzeć? Hebrajczyków 6:19, 20**
-
-

„Fatalne skutki grzechu może usunąć jedynie postanowienie, które powziął Bóg. Izraelici ratowali swoje życie patrząc na wywyższonego węża. To spojrzenie oznaczało wiarę. Żyli, ponieważ uwierzyli słowu Bożemu i zaufali środkom, jakimi Bóg się posługiwał, by ich uzdrowić. Tak grzesznik może patrzeć na Chrystusa i żyć. Otrzymuje przebaczenie dzięki wierze w pojednawczą ofiarę. W przeciwieństwie do bezsilnego, pozbawionego życia symbolu Chrystus ma w sobie moc i właściwości, by uzdrowić pokutującego grzesznika.” – *Tamże, str. 321.*

5. UTRZYMUJĄC NASZE OCZY WPATRZONE W CEL 06.02

- a) Jaka lekcję zrozumianą później przez Nikodema musimy sobie przyswoić i zawsze o niej pamiętać? Efezjan 2:8; Łukasza 13:20, 21.
-
-
-

„Często stawia się pytanie, dlaczego jest tak wielu ludzi, którzy, twierdzą, że wierzą w Słowo Boże, a nie dostrzega się tego, ani w ich słowach, ani w uczynkach. Dlaczego tak wielu ludzi nie może znieść pokrzyżowania swych planów, tytu posiada nie uświęcony temperament, tytu wypowiada słowa ostre, gwałtowne, rozkazującym tonem. Życie tych ludzi cechuje miłość własna, egoistyczne pobażanie sobie, nie przemyślane wypowiedzi, to się widzi w życiu człowieka pospolitego. Widzi się tę samą, co u ludzi ze świata, wyczuloną dumę, takie samo folgowanie przyrodzonym skłonnościom, przewrotność charakteru, jakby prawda była im całkowicie obca. Przyczyną takiego życia jest brak nawrócenia, brak w sercu kwasu prawdy, który nie miał możliwości wykonać swej pracy. Wrodzone i nabyte złe skłonności nie poddały się jego przekształcającej mocy, nie ma w sercu łaski Chrystusa, brakuje wiary w Jego moc, która może przekształcić charakter.

“Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe.” Rzymian 10,17. Pismo Święte jest więc tym narzędziem, które kształtuje nowy charakter. Chrystus modlił się: ‘Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą’. Jana 17,17. Kiedy studiuje się Słowo Boże i jest mu się posłusznym, zaczyna ono działać w sercu i usuwać złe nawyki. Zjawia się Duch Święty, który przekonuje o grzechu. Wiara zrodzona dzięki miłości do Chrystusa, tworzy w ciele, duszy i duchu podobieństwo Boże, i Bóg może nas użyć do czynienia Jego woli. Dana nam moc działa od wewnątrz na zewnątrz, prowadząc nas do przekazywania innym prawdy, która została nam przekazana.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 57, 58, z ang.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE 07.02

1. Jaka była główna cecha, charakteryzująca faryzeuszy w czasach Chrystusa?
2. Wyjaśnij, w jaki sposób jesteśmy odrodzeni na podobieństwo Chrystusa.
3. Jak manifestuje się przemiana serca?
4. Wyjaśnij symbol podniesionego węża.
5. W jaki sposób przypowieść o zaczynie ukazuje wzrost w łasce Bożej?

Jezus i Jan Chrzciciel

WIERSZ NA PAMIĘĆ „On musi wzrastać, a ja stawać się mniejszym”
(Jana 3:30).

Proponowana lektura :*Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 721-729.*

„O Janie Chrzcicielu wysławiał się nasz Zbawiciel jako o największym z proroków. A jaka była różnica między mową tego męża Bożego, a między tymi, którzy wyznają iż są sługami krzyża Chrystusowego. Na pytanie, czy sam jest Chrystusem, odpowiedział Jan o sobie iż nie jest godzien rozwiązać rzemyka u obuwia swego Mistrza.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 224.*

1. PROBLEM WPOŚRÓD UCZNIÓW

09.02

a) **Jakie pytanie pojawiło się wśród uczniów Jana i Żydów? Jana 3:25.**

„Uczniowie Jana patrzyli z zazdrością na rosnącą popularność Jezusa. Byli skłonni krytykować Jego dzieło, a okazja ku temu niebawem się nadarzyła. Pomiędzy nimi, a Żydami powstał spór, czy chrzest przyczynia się do oczyszczenia duszy z grzechów. Uczniowie Jana twierdzili, że chrzest Jezusa zasadniczo różni się od chrztu Jana. Wkrótce popadli w spór z uczniami Chrystusa dotyczący formy słów, których należy używać podczas chrztu, a w końcu nawet ich prawa do wykonywania tego obrzędu.” – *Życie Jezusa, str. 121.*

b) **W jaki sposób uczniowie Jana wyrazili swoją zazdrość o dzieło Chrystusa i jakiej szlachetnej odpowiedzi udzielił On? Jana 3:26, 27.**

„Jan z natury był obarczony błędami i ułomnościami powszechnymi dla całej ludzkości, lecz dotyk miłości Bożej spowodował jego przemianę. Żył w atmosferze nieskażonej egoizmem oraz pychą, a uczucie zazdrości było mu obce. Nie podzielał niezadowolenia swych uczniów, lecz stale okazywał, jak wyraźnie rozumie swój stosunek do Mesjasza i radość, z jaką powitał Tego, któremu torował drogę.” – *Tamże, str. 122.*

a) W jaki sposób Jan pokazał, że rozumiał swoją misję? Jana 3:28, 29.

Jan przedstawia siebie samego jako przyjaciela pełniącego rolę pośrednika między zaręczoną parą, który przygotowuje grunt do małżeństwa. Gdy narzeczonej połączy się ze swą narzeczoną, misja przyjaciela kończy się i pozostaje mu cieszyć się szczęściem tych, których związek przygotował. Tak Jan był powołany, aby kierować ludzi ku Chrystusowi, i z radością patrzył na powodzenie dzieła Zbawiciela – *Życie Jezusa*, str. 122.

b) Opisz pracę Jana - i naszą. Jana 1:23, 29.

„Spoglądając z wiarą ku Odkupicielowi, Jan wznosił się na wyżyny samozaparcia. Nie dążył do pozyskania ludzi dla siebie, lecz jedynie aby wnieść ich myśli, by mogły wesprzeć się na Baranku Bożym. On sam był jedynie głosem, krzykiem wśród pustyni. Teraz z radością pogodził się z potrzebą milczenia i usunięcia się w cień, aby wszystkie oczy mogły zwrócić się ku Światłu życia.

„Ci, którzy są wierni powołaniu na wysłanników Boga, nie zabiegają o zaszczyty dla siebie. Miłość do siebie ustępuje przed miłością do Chrystusa. Żadna rywalizacja nie może psuć drogocennej sprawy Ewangelii. Wysłannicy Boga powinni zrozumieć, że ich zadaniem jest oświadczyć wraz z Janem Chrzcicielem: ‘Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata’. Jana 1,29. Ich zadanie polega na wywyższaniu Chrystusa, bowiem wraz z Chrystusem podźwignięta zostanie ludzkość. ‘Bo tak mówi Ten, który jest Wysoki i Wyniosły, który króluje wiecznie, a którego imię jest ‘Święty’: Króluję na wysokim i świętym miejscu, lecz jestem też z tym, który jest skruszony i pokorny duchem, aby ożywić ducha pokornych i pokrzepić serca skruszonych’. Izajasza 57,15.” – *Tamże*, str. 122.

„Nie szukajcie własnej przyjemności i wygody, ale starajcie się poznać i czynić wolę Bożą. Niechaj każdy zapyta: Czy nie mogę wskazać jakiejś duszy Baranka Bożego, który gładzi grzech świata? Czy nie mogę pocieszyć kogoś przygnębionego? Czy nie mogę być środkiem zbawienia jakiejś duszy w królestwie Bożym? Pragniemy głębokich poruszeń Ducha Bożego w naszych sercach, abyśmy nie tylko byli w stanie zapewnić sobie białe szaty, lecz abyśmy mogli tak wpływać na innych, aby ich imiona zostały zapisane w księdze żywota, by nigdy nie zostały wymazane.” – *Historical Sketches* str. 140.

a) Jak większość ludzi zareagowała na poselstwo Chrystusa? Jan 3:32.

\

„Uczniowie Jana oświadczyli, że wszyscy ludzie przychodzą do Chrystusa; lecz Jan, obdarzony większą przenikliwością, powiedział: ‘Nikt nie przyjmuje Jego świadectwa’, bo tak niewielu było bowiem gotowych przyjąć Go jako Wybawiciela od grzechu. Lecz ten ‘kto przyjął Jego świadectwo, przypieczętował to, że Bóg jest prawdziwy’. Jana 3:33, RV.” – *Życie Jezusa, str. 123, z ang.*

b) Komu został udzielony dar Ducha Świętego? Jana 3:34.

„Możemy otrzymać światło z nieba tylko wówczas, gdy wyrzekniemy się samych siebie. Wiara nie umożliwi nam jeszcze zrozumienia istoty Boga i połączenia się z Chrystusem, jeżeli nie poddamy każdej naszej myśli w posłuszeństwo Chrystusowi. Wszystkim tym, którzy tak postępują, Duch Święty dany będzie ‘bez miary’. W Chrystusie ‘mieszka cieleśnie cała pełnia boskości i macie pełnię w nim’. Kolosan 2,9.10.” – *Tamże, str. 123.*

c) W jaki sposób Pismo Święte ujawnia klucz do otrzymania większej ilości Ducha Świętego? Jana 14:15-17; Dziejów Ap. 5:32.

„Mamy nie tylko mówić ‘ja wierzę’ ale także praktykować prawdę. Naszą łączność z Nim udowadniamy tym że wypowiedane przez nas słowa, nasze postępowanie i nasz charakter jest zgodny z wolą Bożą. Jeżeli ktoś wyrzeka się grzechu, który jest przestępstwem Zakonu Bożego, jego życie doprowadzane jest do zgodności z owym Zakonem, czyli do doskonałego posłuszeństwa. To jest praca Ducha Świętego. Światło starannie studiowanego Słowa budzi głos sumienia a starania Ducha budzą w sercu szczerą miłość do Chrystusa, który oddał samego siebie na doskonałą ofiarę by całkowicie odkupić człowieka — jego ciało, duszę i ducha. Miłość przejawia się w posłuszeństwie. Wyraźnie będzie widoczna graniczna linia między tymi, którzy miłują Boga i przestrzegają Jego przykazań a tymi, którzy Go nie miłują i lekceważą Jego ustawy.” – *Świadectwa dla zboru, t. 6, str. 91.*

- a) **Dlaczego ważne jest, aby zrozumieć krok, który robimy dla Chrystusa kiedy decydujemy się być ochrzczeni? Jana 3:36.**
-
-

„Bez Chrystusa chrzest, podobnie jak każdy inny obrzęd, jest bezwartościową formą.” – *Życie Jezusa, str. 123, z ang.*

„Nie ma potrzeby prowadzić sporów na temat, czy chrzest Chrystusa czy też Jana oczyszcza z grzechów, bowiem tylko łaska Chrystusa daje życie duszy.” – *Tamże.*

„Tylko przez Chrystusa można uzyskać nieśmiertelność. Jezus powiedział: ‘Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota’. Jana 3,36. Każdy człowiek może otrzymać te bezcenne błogosławieństwa, jeżeli spełni określone warunki. Wszyscy, ‘którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały i czci, i nieśmiertelności’, osiągną ‘żywot wieczny’. Rzymian 2,7.” – *Wielki bóg, str. 533, z ang.*

„Chrzest jest wysoce uroczystym udokumentowaniem wyrzeczenia się świata. Kto został ochrzczony w potrójnym imieniu — Ojca, Syna i Ducha Świętego — już na samym początku swego chrześcijańskiego życia oświadcza publicznie iż wyrzekł się służby szatanowi stając się tym samym członkiem rodziny królewskiej, dzieckiem niebieskiego Króla.” – *Świadectwa dla zboru, t. 6, str. 91.*

- b) **Wyjaśnij zaskakujące słowa Jana Chrzciciela, które ujawniły głębię prawdziwego zaangażowania oznaczonego przez chrzest? Łukasza 3:7, 8.**
-
-

„Jan był tym, który przyłożył siekiere do korzenia drzewa. Ganił grzech, nie bojąc się żadnych następstw, i przygotowywał drogę Barankowi Bożemu.

„Herod był bardzo wzruszony, gdy słyszał potężne i wyraźne świadectwo Jana, i z głębokim zainteresowaniem pytał się go, co ma czynić, by zostać jego uczniem? Jan wiedział, że Herod ma zamiar poślubić żonę swego, jeszcze żyjącego brata, zatem powiedział mu otwarcie, że nie jest to rzecz zgodna z prawem.” – *Doświadczenia i widzenia, str. 112.*

„Jan Chrzciciel stawiał czoło grzechowi ganiąc otwarcie zarówno ludzi o skromnym zawodzie jak i ludzi na wysokim stanowisku. Głosił prawdę królom i ludziom wysokiego rodu, niezależnie od tego czy chcieli słuchać, czy też odrzucali to. Przemawiał osobiście i niedwuznacznie.” – *Wybrane poselstwa, t. 2, str. 139.*

- a) Co zrobił Jezus, gdy zdał sobie sprawę, że faryzeusze starali się wywołać kryzys między Janem a Nim? Jana 4:1-3.
-
-

„Jezus wiedział, że[Faryzeusze] nie będą szczeni wysiłku, aby poróżnić Jego własnych uczniów z uczniami Jana. Wiedział też, że nadchodzi burza, która zniszczy jednego z największych proroków, jaki kiedykolwiek przebywał na ziemi. Nie chcąc stwarzać żadnej okazji do nieporozumień lub niezgody, Jezus spokojnie przerwał swe zadanie i udał się do Galilei. Podobnie i my powinniśmy przy całej naszej lojalności wobec prawdy unikać wszystkiego, co może prowadzić do niezgody i nieporozumienia. Skutkiem zatargów jest zawsze zagłada dusz. Kiedykolwiek pojawiają się okoliczności sprzyjające powstaniu rozdźwięków, musimy iść za przykładem Jezusa i Jana Chrzciciela.” – *Życie Jezusa, str. 123.*

- b) Czego powinniśmy nauczyć się z postawy Jana, aby rozładować kryzys? Jana 3:30.
-
-

„Wzorem uczniów Jana wielu uważa, że powodzenie całej pracy zależy od tego, który ją rozpoczął. Uwaga przenosi się ze spraw boskich na ludzkie, rodzi się zazdrość, a dzieło Boże doznaje uszczerbku. Niesłusznie w ten sposób uhonorowany człowiek zaczyna skłaniać się ku zarozumiałości i traci poczucie swojej zależności od Boga. Ludzie nauczeni są pokładać zaufanie w kierownictwie człowieka i w ten sposób popełniają błąd i oddalają się od Boga.

„Dzieło Boże nie może nosić na sobie piętna ludzkiego. Od czasu do czasu Pan wybiera pośrednika, przy pomocy którego Jego cele mogą być najlepiej spełnione. Szczęśliwi są ci, którzy gotowi są do poniżenia samych siebie, mówiąc wraz z Janem Chrzcicielem: ‘On musi wzrastać, ja zaś stawać się mniejszym’.” – *Tamże, str. 124.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

14.02

1. Dlaczego uczniowie Jana stali się zazdrośni o dzieło Chrystusa?
2. Co Jan oznajmił swoim uczniom?
3. W jakim celu udzielany jest dar Ducha Świętego?
4. W jaki sposób chrzest spełnia swój prawdziwy cel?
5. Co zrobili Jezus i Jan, gdy zdali sobie sprawę z niebezpieczeństwa kryzysu między ich uczniami?

Jezus i Samarytanka

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Lecz kto by pił wodę, którą ja mu dam, nigdy nie będzie pragnął, ale woda, którą ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu” (Jana4:14).

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 4, str. 384-387.*

„Kto pragnie ugasić swe pragnienie przy źródłach tego świata, ten będzie pił tylko po to, by znów być spragnionym. Wszędzie ludzie są niezadowoleni. Tęsknią za czymś, co zaspokoi potrzebę duszy. Tylko Jeden może zaspokoić tę potrzebę. Potrzebą świata, ‘Pragnieniem wszystkich narodów’ jest Chrystus” – *Życie Jezusa, str. 126, z ang.*

1. JEZUS W SYCHAR

16.02

a) Gdzie zatrzymał się Jezus i jego uczniowie podczas podróży do Galilei? Jana 4:6.

„Jezus spocząwszy przy studni był osłabiony z głodu i pragnienia. Trwająca od rana podróż była uciążliwa, a obecnie w samo południe słońce mocno dawało się we znaki. Pragnienie potęgowało się jeszcze na myśl o zimnej, orzeźwiającej wodzie, będącej tak blisko, której jednak nie mógł zaczerpnąć, ponieważ nie miał ani sznura, ani dzbana, a studnia była głęboka. Podzielał los zwykłego człowieka, dlatego i teraz siedział oczekując, aż ktoś nadejdzie, aby zaczerpnąć wody.” – *Życie Jezusa, str. 125.*

b) Kto przyszedł do studni i o jaką przysługę poprosił ją Jezus. Co powinniśmy się z tego nauczyć? Jana 4:7.

„Nienawiść, jaka istniała między Żydami a Samarytanami, hamowała niewiastę w wyświadczeniu uprzejmości Jezusowi, lecz Zbawiciel szukał klucza do jej serca i z taktem wypływającym z boskiej miłości poprosił ją o przysługę. Uprzejma propozycja mogła być odrzucona, lecz zaufanie budzi również zaufanie. Król niebios nawiedził tę zbłąkaną duszę prosząc o przysługę z jej rąk. Ten, który stworzył oceany, panował nad wodami w głębinach, który otwierał źródła i ziemskie kanały, odpoczywał teraz zmęczony przy studni Jakuba i nawet w tak nikłej sprawie, jak łyk wody, był uzależniony od uprzejmości cudzoziemki.” – *Tamże, str. 125.*

a) W jaki sposób Jezus zwrócił uwagę kobiety na dar zbawienia? Jana 4:10.

„Woda, o której mówił Chrystus, to objawienie Jego łaski w Jego Słowie. Jego Duch, Jego nauka jest niczym źródło, które zaspokoi pragnienie każdej duszy. Każde inne źródło, z którego ludzie zechcą czerpać, okaże się niezadowolające. Lecz Słowo Prawdy jest jak źródło chłodnych, orzeźwiających wód spływających z Libanu, które zawsze zaspokoją pragnienie. W Chrystusie jest pełnia wiecznej radości.”–*Świadectwa dla kaznodziejów*, str. 370, z ang.

b) Jaka była reakcja kobiety na ofertę Chrystusa? Jana 4:11, 12.

„To, co rozumiała ta kobieta nie obejmowało znaczenia Chrystusa; przypuszczała, że mówił on o studni przed nimi.” –*The Spirit of Prophecy*, t. 2, str. 140, 141.

c) Jak Jezus rozróżniał jeden rodzaj wody od drugiego i w jaki sposób to poselstwo ma nas również błogosławić? Jana 4:13, 14; Objawienia 22:17.

„Powinniśmy odczuwać miłość i wdzięczność, powinniśmy patrzeć na Jezusa i zostać przemienieni na Jego obraz. Rezultatem tego będzie wzrost zaufania, nadzieja, cierpliwość i odwaga. Będziemy pić żywą wodę, o której Chrystus rozmawiał z Samarytanką. Powiedział: ‘Gdybyś znała dar Boży i Tego, który mówi do ciebie: Daj Mi pić, wtedy sama prosiłabyś Go i dałby ci wody żywej... Kto napije się wody, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu’. Ta woda symbolizuje życie Chrystusa i każda dusza musi je posiąść poprzez wejście w żywy związek z Bogiem. Wówczas błogosławiona, pokorna, wdzięczna ufność wypełni duszę. Niedowiarstwo i strach ustąpią miejsca żywej wierze. Będziemy rozważać i podziwiać charakter Tego, który nas pierwszy umiłował.” – *Świadectwa dla kaznodziejów*, str. 211.]

a) Jak Samarytanka pokazała, że nadal nie rozumie słów Chrystusa? Jana 4:15.

„Łaska Boga, której tylko On sam udziela, jest wodą życia, oczyszczającą i pokrzepiającą duszę.

„Jezus nie propaguje idei, że jeden łyk wody życia wystarczy temu, kto ją pije. Ten, kto chociaż raz zakosztował miłości Chrystusa, stale będzie jej pragnął, a nie będzie już szukać niczego innego. Bogactwa, zaszczyty i przyjemności tego świata nie będą go pociągać. Stałym zawołaniem jego serca będzie: Więcej Ciebie! A Ten, który objawił duszy ludzkiej jej potrzebę, czeka, by zaspokoić jej głód i pragnienie. Chociaż zawiodą wszelkie ludzkie źródła i rachuby; chociaż cysterny opróżnią się, a zbiorniki wody wyschną, ale nasz Odkupiciel pozostanie niewyczerpanym źródłem. Możemy pić bez ustanku, a każdy znajdzie dopływ świeżej wody. Każdy, w kim zamieszkał Chrystus, nosi w sobie źródło błogosławieństwa — ‘źródło wody wytryskującej ku żywotowi wiecznemu’. Z tej studni może czerpać siłę i łaskę, wystarczające dla zaspokojenia wszystkich jego potrzeb” – *Życie Jezusa, str. 126, 127.*

b) Podobnie jak Samarytanka i przybysze z pustyni w 2 Księdze Mojżesza, jak często nie potrafimy rozpoznać cudownej łaski płynącej od Chrystusa? Psalmów 78:15, 16, 19, 20 (część pierwsza); 114:7, 8.

„Mojżesz uderzył skałę, ale był to Syn Boży, który owinięty w słup obłoku stał obok Mojżesza, i sprawił, że wytrysnęła życiodajna woda. Nie tylko Mojżesz i starszyzna, ale całe zgromadzenie, stojące opodal, ujrzeli chwałę Pana, ale gdyby obłok został usunięty, byliby zabici niezmierną jasnością Tego, który ukrył się w obłoku.” – *Patriarchowie i prorocy, str. 217.*

„Błogosławiona obecność Chrystusa w Jego Słowie nieustannie przemawia do duszy przedstawiając Go jako studnię wody żywej, która pokrzepia spragnioną duszę. To dla nas przywilej, że mamy żywego, mieszkającego w nas Zbawiciela. Jest On źródłem zaszczeplonej nam duchowej mocy, a Jego wpływ będzie przejawiał się w naszych słowach i czynach, krzepiąc wszystkich, którzy znajdują się w sferze naszego oddziaływania, budząc w nich pragnienie i dążenie do siły i czystości, do świętości i pokoju, i do takiej radości, która nie niesie ze sobą smutku. Taki jest efekt zamieszkania w nas Zbawiciela.” – *Świadectwa dla kaznodziejów, str. 370.*

4. JEZUS ZACZYNA OBJAWIAĆ SWOJĄ TOŻSAMOŚĆ 19.02

- a) **Jaki nowy temat Jezus wprowadził w rozmowie z Samarytanką — i jak ona odpowiedziała? Jana 4:16, 17 (część pierwsza).**

„Teraz Jezus nagle zmienił temat rozmowy. Zanim ta dusza będzie mogła przyjąć ten dar, który pragnął jej dać, musi poznać swój grzech i swego Zbawiciela. Chrystus rzekł do niej: „Idź, zawołaj męża swego i wróć tutaj!”. Odpowiedziała: ‘Nie mam męża’ mając nadzieję uniknąć dalszych pytań na ten temat.”– *Życie Jezusa, str. 127.*

- b) **W jaki sposób Jezus uzupełnił jej odpowiedź — i co nam to przypomina o wszystkim, co On wie o każdym jednym z nas? Jana 4:17 (ostatnia część), 18; Psalmów 139:7, 8, 11, 12.**

„Wielkość Boga jest dla nas niepojęta. ‘Tron Pana jest w niebie’ (Psalmów 11,4), lecz Duch Jego jest wszędzie obecny. Zna szczegółowo wszystko i jest osobiście zainteresowany sprawami dotyczącymi dzieła rąk Jego.”– *Wychowanie, str. 93, z ang.*

„Niebiańscy aniołowie sprawdzają pracę, która jest oddawana w nasze ręce; a tam, gdzie nastąpiło odejście od zasad prawdy, w zapisach jest napisane ‘brak’.”– *Jak wychować dziecko, str. 111, z ang.*

„Zakon Boży sięga zarówno uczuć, motywów jak i widocznych czynów. Objawia sekrety serca i oświetla rzeczy, zanim ukryją się w ciemności. Bóg zna każdą myśl, każde zamierzenie, każdy plan i każdy motyw. Księgi niebios odnotowują rzeczy, które zostałyby popełnione, gdyby nadarzyła się ku temu okazja. Pan Bóg przywiedzie na sąd każdy uczynek i każdą ukrytą rzecz. Poprzez Zakon mierzy charakter każdego człowieka. Tak, jak artysta malarz przenosi na płótno rysy twarzy, tak też rysy każdego charakteru są wnoszone do ksiąg niebios. Pan Bóg posiada doskonale fotografie charakterów każdego człowieka i te porównuje ze Swoim Zakonem. A Zakon objawia człowiekowi defekty, które plamią jego życie i nawołuje go do skrucy i odwrócenia się od grzechu.” – *The SDA Bible Commentary [Komentarze E. G. White], t. 5, str. 1085.*

- a) Co kobieta przy studni w końcu zrozumiała o Jezusie? Jana 4:19. Czy to rozpoznanie było wystarczające?

„Kobieta zadrżała. Tajemnicza ręka odwracała karty księgi jej życia, ujawniając to, co chciałyby na zawsze ukryć. Kim mógł być Ten, który potrafił czytać tajemnice jej życia? Pomyślała o wieczności i o przyszłym sądzie, kiedy wszystko, co teraz jest ukryte, zostanie ujawnione. Tak oto zostało obudzone jej sumienie.

„Nie była w stanie niczemu zaprzeczyć, lecz usiłowała uniknąć wszelkiej rozmowy na temat tak dla niej nieprzyjemny. Powiedziała z głęboką czcią: ‘Panie, widzę, żeś prorok’. Potem, chcąc uciszyć sumienie, zaczęła mówić o religijnych sprzecznościach. Jeżeli jest to prorok, z pewnością będzie mógł wyjaśnić jej sprawy, które od tak dawna były przedmiotem sporów.” – *Życie Jezusa, str. 127.*

- b) Kiedy kobieta objawiła nadzieję na przyjście Mesjasza, co Jezus jej powiedział? Jana 4:25, 26.

„Rozpowszechniania Ewangelii nie można ograniczyć do szeregu nielicznych wybrańców, o których możemy myśleć, że uczynią nam zaszczyt, przyjmując ją. To poselstwo musi być przekazane wszystkim. Wszędzie tam, gdzie istnieją serca otwarte na przyjęcie prawdy, Chrystus gotów jest je nauczać. Objawia im Ojca i uczy modlitwy miłej Temu, który czyta w sercach. Wobec nich nie używa przypowieści, lecz mówi jak do kobiety przy studni: ‘Ja, który mówię z tobą, jestem nim’.” – *Życie Jezusa, str. 133.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

1. Dlaczego Jezus nigdy nie dokonał cudu na Swoją własną korzyść?
2. Jakiego źródła użył Jezus, aby doprowadzić Samarytankę do ewangelii?
3. Co Pan powiedział o wodzie życia?
4. Dlaczego Chrystus wspomniiał osobiste życie Samarytanki?
5. Wymień obietnicę związaną z przyjściem Mesjasza.

Pierwsza Ofiara Sobotnia **„Dzieci z charakterem” Centrum edukacyjne w Rumunii**

„Wczesna edukacja młodzieży ogólnie kształtuje ich charaktery na całe życie”. – *Świadectwa dla zboru, t. 3, str. 135.*

Natchnione słowo mówi o zachęcającym doświadczeniu, gdy „zebrania z dziećmi, względnie przedszkola biblijne, uczyniły wiele dobrego. Udzielone tu lekcje powtarzały dzieci w domu, a matki wykazywały zainteresowanie odpowiednim przygotowaniem dzieci do naszej szkoły. W większości są to dzieci rodziców nie będących członkami zboru. Nasiona prawdy biblijnej zapadły w głąb serca. Nie łatwe jest to zadanie, ale czyni ono wiele dobrego, wywiera odpowiedni wpływ na serca dzieci i rodziców.” – *Evangelizacja, str. 369.*

Centrum Edukacyjne „Dzieci z charakterem” zostało założone w 2019 roku w górskim mieście Fagaras w Rumunii. Dzieci w wieku od 2 do 5 lat pięknie się tutaj rozwijają. Oprócz zajęć dostosowanych do wieku, dzieci uczą się historii biblijnych, modlą się, śpiewają i czynią Boga swoim przyjacielem. Już w młodym wieku rozumieją, że Bóg ma nad nimi kontrolę i uczą się prosić Go o pomoc w rozwiązywaniu ich problemów. Ich charakter buduje się z dnia na dzień. Dzięki Bożej łasce widzimy niezwykle przemiany w życiu tych małych dzieci. W przyszłości chcielibyśmy edukować tych, których sytuacja materialna nie pozwala im na to.

W pierwszym roku zaczęliśmy z 12 dziećmi; w czwartym roku mieliśmy 32 dzieci, w tym 31 spoza zboru. Obecnie, czynności te odbywają się w 4 salach udostępnionych w siedzibie Unii Rumuńskiej, ale okazują się one przepełnione, ponieważ liczba zgłoszeń przekracza nasze możliwości. Rozumiemy przez to, że Bóg chce, abyśmy kontynuowali i rozwijali tą wspianą działalność i w ten sposób mogli nawiązać kontakt z jak największą liczbą dzieci oraz ich rodzin jak to tylko możliwe. Tak więc w 2021 roku zakupiliśmy kawałek ziemi poza miastem i uzyskaliśmy niezbędne pozwolenia na rozpoczęcie budowy. Teraz fundamenty są już położone. Jesteśmy bardzo wdzięczni Bogu za to, że dotknął waszych serc – tych, którzy wsparli ten projekt aż do tego etapu, i tych z was, którzy hojnie uczynią to teraz. Dzięki waszym darom dacie dzieciom, które nie znają Boga, szansę na zbliżenie się do Niego i otrzymanie chrześcijańskiego wykształcenia. Apelujemy do waszej dobrej woli i jesteśmy pewni, że nie pozostaniecie obojętni, ale wesprzecie nas w doprowadzeniu tego projektu do pomyślnego zakończenia i będziecie mieć nas również w swoich modlitwach.

Wasi bracia i siostry z Unii Rumuńskiej

Narodziny misjonarza

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Czyż nie mówicie, że jeszcze cztery miesiące, a przyjdzie żniwo? Oto mówię wam: Podnieście wasze oczy i przypatrzcie się polom, że już są białe, gotowe do żniwa” (Jana 4:35)

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 182-187.*

„Jezus przystąpił do usuwania barier, jakie istniały między Żydami i poganami, głosząc zbawienie dla świata. Pomimo że był On Żydem, chętnie przebywał wśród Samarytan, lekceważąc faryzeuszowskie zwyczaje Swego narodu” – *Życie Jezusa, str. 132.*

1.NOWE ŻYCIE NOWE PRIORYTETY

23.02

a) Co natychmiast zrobiła Samarytanka, gdy uznała Jezusa za Mesjasza? Jana 4:28, 29.

„Kobietę ogarnęła radość, gdy słuchała słów Chrystusa. Cudowne objawienie obudziło w niej głębokie wzruszenie. Zostawiając naczynia z wodą wróciła do miasta, aby zanieść tę wieść innym. Jezus wiedział, dlaczego odeszła. Pozostawienie naczyń z wodą było nieomylnym znakiem wrażenia, jakie wywarły na niej Jego słowa. W jej duszy zrodziło się gorące pragnienie otrzymania wody życia; zapomniała po co przyszła do studni i o pragnieniu Zbawiciela, które miała zamiar zaspokoić. Z sercem wypełnionym radością przyspieszyła kroku, aby podzielić się z innymi drogocennym światłem, które otrzymała.” – *Życie Jezusa, str. 130.*

b) Co zrobili mieszkańcy Sychar, gdy usłyszeli świadectwo ich współobywatelki? Jana 4:30.

„Słowa [kobiety] poruszyły ich serca. Jej twarz nabrała nowego wyrazu, a cały jej wygląd był zmieniony. Wszyscy pragnęli zobaczyć Jezusa.” – *Tamże, z ang.*

- a) **Gdy Jezus zobaczył nadchodzących mieszkańców Sycharu, co powiedział swoim uczniom? Jana 4:35-38.**

„Żniwiarz odbiera zapłatę”, rzekł, “i zbiera plon na żywot wieczny, aby siewca i żniwiarz wspólnie się radowali. W tym właśnie sprawdza się przysłowie: Inny siewca, a inny żniwiec. Chrystus miał na myśli służbę należną Bogu ze strony tych, którzy otrzymali Ewangelię. Powinni być Jego żywymi przedstawicielami. Bóg wymaga ich osobistej służby. Toteż zarówno siewca, jak i żniwiec, wykonujemy pracę dla Boga. Jeden rozsiewa nasiona, drugi zbiera plony; zarówno siewca, jak i żniwiarz, obaj otrzymują swoją zapłatę i wspólnie się cieszą z nagrody otrzymanej za swój trud.”—*Życie Jezusa, str. 130, 131, z ang.*

- b) **Jaki był skutek świadectwa kobiety o Chrystusie — i czego możemy się nauczyć z wpływu, jaki miało? Jana 4:39.**

„Jeśli jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem to posiadamy umysł Chrystusowy. Czystość i miłość lśni w charakterze, łagodność i prawda kontrolują życie. Zmieniony jest już sam wyraz twarzy. Chrystus mieszkający w duszy wywiera przekształcającą moc, a zewnętrzne przejawy świadczą o pokoju i radości, panujących wewnątrz. Chłoniemy miłość Chrystusa, tak jak gałązka czerpie pożywienie z krzewu winnego. Jeśli jesteśmy wszczępieni w Chrystusa, jeśli korzonek po korzonku zostaliśmy zjednoczeni z Żywym Krzewem Winnym, to mamy dowód tego faktu przez przyniesienie obfitych kiści żywego owocu. Jeśli jesteśmy związani ze Światłem, będziemy przekaznikami światła, a w naszych słowach i czynach będziemy odbijać światło ku światu. (...)

„Zmieniamy się przez przyglądanie i jeśli rozmyślamy nad doskonałością boskiego wzoru to będziemy pragnęli zostać całkowicie przemienionymi i odnowionymi na obraz jego czystości. To przez wiarę w Syna Bożego ta przemiana ma miejsce w charakterze i dziecko gniewu staje się dzieckiem Bożym. Przechodzi z śmierci do żywota, staje się duchowym i rozróżnia rzeczy duchowe. Mądrość Boża oświeca jego umysł i dostrzega cudowne rzeczy w jego prawie. Gdy człowiek zostaje nawrócony przez prawdę, dzieło przemiany charakteru idzie dalej.” — *Wybrane poselstwa, t. 1, str. 313.*

a) Jaką prośbę Samarytanie złożyli Jezusowi — i dlaczego? Jana 4:40.

b) Opisz wynik czasu Chrystusa w Samarii. Jana 4:41.

„W słowach wypowiedzianych do kobiety przy studni posiane zostało dobre ziarno, które przyniosło szybkie zbiory. Samarytanie przyszli i słuchali Jezusa, i uwierzyli w Niego. Tłocząc się wokół Niego przy studni, zasypywali Go pytaniami i gorliwie przyjmowali Jego nauki o wielu rzeczach dotąd im obcych. W miarę słuchania ich zakłopotanie ustępowało. Byli na podobieństwo ludzi, którzy w wielkiej ciemności dostrzegają nagły promień światła, zanim spostrzegą nastający dzień. Lecz ta krótka rozmowa nie zaspokoila Samarytan. Zapragnęli usłyszeć więcej i aby ich przyjaciele mogli również posłuchać tego cudownego nauczyciela. Zaprosili Go więc do swego miasta i nalegali, by z nimi pozostał. Przebywał w Samarii przez dwa dni i wielu uwierzyło w Niego.” – *Życie Jezusa, str. 131.*

„Chrystus objawił Boga swoim uczniom w sposób, który dokonał w ich sercach szczególne dzieło, takie jakie od dłuższego czasu chce dokonać w naszych sercach, do czego nas nakłania. Jest wielu, którzy rozwodzą się zbyt znacznie nad teorią, stracili z oczu żywą moc przykładu Zbawiciela, zatracili Jego obraz jako pokornego przepełnionego samozaparciem pracownika. To czego potrzebujemy to wpatrywanie się w Jezusa. Codziennie potrzebujemy nowego odkrycia Jego obecności.” – *Reflecting Christ, str. 302.*

c) Co oświadczyło wielu Samarytan po przyjęciu Jezusa jako Mesjasza? Jana 4:42.

„Faryzeusze gardzili prostotą Jezusa. Lekceważyli Jego cuda, żądając dowodu, że jest Synem Bożym. Samarytanie natomiast nie prosili o znak i Jezus nie uczynił wśród nich cudów z wyjątkiem ukazania kobiecie przy studni tajemnic jej życia. Mimo to wielu przyjęło Go. W nowo doznanej radości mówili do kobiety: ‘Wierzmy już nie dzięki twemu opowiadaniu; sami bowiem słyszeliśmy i wiemy, że ten jest prawdziwie Zbawicielem świata’.” – *Życie Jezusa, str. 131.*

- a) **Na jakim proroctwie Samarytanie oparli swoją wiarę w obiecanego Mesjasza? Rodzaju (1 Mojżeszowa) 49:10.**
-
-

„Samarytanie wierzyli, że Mesjasz miał przyjść nie tylko jako Odkupiciel dla Żydów, lecz dla całego świata. Duch Święty oznajmił przez Mojżesza Jego przyjście jako proroka zesłanego przez Boga. Jakubowi oznajmiono, że w Nim powstanie zbór narodów; a Abraham głosił, że w Nim będą błogosławione wszystkie narody ziemi. Na tych przekazach Pisma Świętego Samarytanie opierali swą wiarę w Mesjasza. Fakt, że Żydzi źle interpretowali nauki ostatnich proroków, przypisując pierwszemu przyjściu Chrystusa wszystkie atrybuty chwały Jego powtórnego przyjścia, doprowadził Samarytan do odrzucenia wszystkich świętych pism z wyjątkiem tego, co objawione zostało przez Mojżesza. Ponieważ Zbawiciel przekreślił tę fałszywą interpretację, wielu przyjęło również późniejsze proroctwa oraz słowa samego Chrystusa dotyczące królestwa Bożego.” – *Życie Jezusa, str. 131.*

- b) **Czego możemy się dziś nauczyć z faktu, że Samarytanie byli zdumiewająco otwarci na prawdę? Kaznodziei Salomona 11:4, 5.**
-
-

„Na całym świecie mężczyźni i kobiety z tęsknotą spoglądają ku niebu. Modlitwy, łzy i prośby płyną z dusz tęskniących za światłem, łaską i Duchem Świętym. Wielu znajduje się na skraju królestwa, czekając tylko na to by ich zgromadzić.” – *Działalność apostołów, str. 61, z ang.*

- c) **Kim stają się jednostki, kiedy naprawdę przyjmują Chrystusa? Podaj przykłady. Marka 5:18–20; 7:31–37.**
-
-

„Duch [Chrystusa] rozwija w człowieku wszystko, co uszlachetnia charakter i nadaje godność ludzkiej naturze. Przekształca on ludzi ku chwale Bożej fizycznie i duchowo. (...) A dusze, które zostały zdegradowane do narzędzi szatana, są nadal przez moc Chrystusa przekształcane w posłańców sprawiedliwości i wysyłane przez Syna Bożego, aby powiedzieć ‘jak wielkie rzeczy uczynił ci Bóg’.” – *Życie Jezusa, str. 243, z ang.*

- a) Jakich lekcji uczymy się od Samarytanki? 1 Jana 1:1–3; 2 Koryntian 5:14 (część pierwsza).
-
-
-

„Jak tylko ta niewiasta samarytańska spotkała Zbawiciela przyprowadziła do Niego innych, stając się przez to bardziej czynnym misjonarzem niż Jego uczniowie. Oni bowiem nie dostrzegli w Samarii niczego, co miałyby wskazywać, że stanowi ona podatny grunt dla ich nauki. Myśli ich skupiały się na wielkim dziele do wykonania w przyszłości i nie dostrzegli, że oto wokół nich wyrosły plony gotowe do żniwa. Tymczasem za pośrednictwem wzgardzonej przez nich kobiety całe miasto przybyło, aby słuchać Zbawiciela. Ona natychmiast zaniosiła światło swym rodakom.

„Niewiasta ta jest przykładem praktycznej wiary w Chrystusa. Każdy prawdziwy uczeń rodzi się dla Królestwa Bożego jako misjonarz. Ten, kto pije wodę życia, staje się sam źródłem życia. Odbiorca staje się dawcą. Łaska Chrystusa w duszy człowieka jest jak źródło bijące na pustyni, które odświeża wszystkich i nakłania znajdujących się blisko zagłady do skosztowania wody życia.” – *Życie Jezusa, str. 133, z ang.*

- b) Jak to doświadczenie motywuje nas dzisiaj? Kaznodziei Salomona 11:6.
-
-

„Nie musimy udawać się do obcych krajów aby być Bożymi misjonarzami. Wszędzie wokół nas znajdują się pola ‘białe już do żniwa’ i ktokolwiek chce, może zbierać ‘owoc do życia wiecznego’. Bóg woła na wielu w Battle Creek umarłych w swoim duchowym lenistwie do wyjścia gdzie praca ich jest potrzebna w Jego dziele. Opuśćcie Battle Creek nawet jeśli wymaga to finansowego poświęcenia. Idźcie tam by być błogosławieństwem dla innych. Użyjcie mocy, którą dał wam Bóg.” – *Świadectwa dla zboru, t. 5, str. 187.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

28.02

1. Co zrobiła kobieta, gdy zobaczyła, że Jezus jest jedynym Zbawicielem?
2. Wyjaśnij, co oznacza, że pola są już białe do żniw.
3. Ile dni Jezus przebywał z Samarytanami?
4. Jakie świadectwo o Jezusie złożyli Samarytanie?
5. Co dzieje się z ludźmi, gdy tylko przyjmą Jezusa do swojego życia?

Jezus i syn dworzanina

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić o wiele obficie ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy; Jemu niech będzie chwała w kościele przez Chrystusa Jezusa po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.” (Efezjan 3:20, 21).

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 9, str. 107, 108, 164-166.*

„Wierzmy nie dlatego, że widzimy lub czujemy, iż Bóg nas wysłuchuje. Musimy zaufać Jego obietnicom. Gdy przychodzimy do Niego z wiarą, Bóg zachowuje w sercu każdą naszą prośbę. Jeżeli prosimy Go o błogosławieństwo, musimy wierzyć, że je otrzymamy i dziękować Mu tak, jak gdyby już się tak stało. Wtedy mamy wrócić do naszych obowiązków pewni tego, że błogosławieństwo zostanie nam udzielone wtedy, kiedy będzie najpotrzebniejsze.” – *Życie Jezusa, str. 137.*

1. PRZYCIĄGAJĄC UWAGĘ

02.03

a) Gdzie Jezus poszedł po spędzeniu dwóch dni z Samarytanami i kogo przyciągnęła ta nowina? Jana 4:43–46.

„Niewiasta samarytańska po spotkaniu ze Zbawicielem przyprowadziła do Niego innych, stając się przez to bardziej czynnym misjonarzem niż Jego uczniowie. Oni bowiem nie dostrzegli w Samarii niczego, co miałyby wskazywać, że stanowi ona podatny grunt dla ich nauki. Myśli ich skupiały się na wielkim dziele do wykonania w przyszłości i nie dostrzegli, że oto wokół nich wyrosły plony gotowe do żniwa. Tymczasem za pośrednictwem wzgardzonej przez nich kobiety całe miasto przybyło, aby słuchać Zbawiciela. Ona natychmiast zaniosła światło swym rodakom.

„Niewiasta ta jest przykładem praktycznej wiary w Chrystusa. Każdy prawdziwy uczeń rodzi się dla Królestwa Bożego jako misjonarz. Ten, kto pije wodę życia, staje się sam źródłem życia. Odbiorca staje się dawcą. Łaska Chrystusa w duszy człowieka jest jak źródło bijące na pustyni, które odświeża wszystkich i nakłania znajdujących się blisko zagłady do skosztowania wody życia.” – *Życie Jezusa, str. 133, z ang.*

b) Dlaczego oficer poszedł zobaczyć Jezusa? Jana 4:47.

„Syn oficera cierpiał na chorobę, która zdawała się być nieuleczalną. Lekarze orzekli, że jest skazany na śmierć, lecz ojciec, słysząc o Jezusie, postanowił udać się do Niego i prosić o pomoc.” – *Tamże, str. 134, z ang.*

- a) **Opisz, jak Chrystus objawił wewnętrzną udrękę serca szlachetnemu człowiekowi, który szukał u Niego uzdrowienia swojego syna w Kafarnaum. Jana 4:48.**
-
-

„Dziecko było bardzo słabe i obawiano się, że nie dożyje powrotu ojca, lecz dworzanie ów czuł, że musi osobiście przedstawić swą sprawę, mając nadzieję, że ojcowskie błaganie wzbudzi współczucie Wielkiego Lekarza.

„Po przybyciu do Kany znalazł Chrystusa otoczonego przez tłum ludzi. Ze ściśniętym sercem przedzierał się przez ten tłum, aby stanąć przed Zbawicielem. Jego wiara zachwiała się, gdy ujrzał przed sobą biednie odzianego człowieka, zakurzonego i zmęczonego podróżą. Ogarnęło go zwątpienie, czy istotnie człowiek ten jest w stanie uczynić to, o co chciał Go prosić, pomimo to jednak uzyskał rozmowę z Jezusem, przedstawił Mu swą sprawę i błagał Zbawiciela, aby udał się z nim do jego domu. Zmartwienie tego mężczyzny znane było Jezusowi już wcześniej, jeszcze zanim opuścił on swój dom.

„Ale Jezus wiedział również o tym, że ojciec w głębi swej duszy uwarunkował możliwość uwierzenia w Niego. Jeżeli jego prośba nie zostałaby spełniona, nie przyjąłby Go jako Mesjasza. (...)

„Pomimo oczywistości wszelkich dowodów, że Jezus jest Chrystusem, dworzanie uzależniał swą wiarę w Niego od spełnienia swej prośby.” – *Życie Jezusa, str. 134, 135.*

- b) **Kiedy jesteśmy kuszeni, by szukać znaków, o czym powinniśmy pamiętać? Mateusza 12:38, 39.**
-
-

„Chrystus bolał nad tym, że Jego własny naród, któremu dano święte przepowiednie, nie słuchał głosu Boga, mówiącego do nich przez swego Syna.” – *Tamże, str. 135.*

„Ludzie pragną znaku, podobnie jak w dniach Chrystusa. Wtedy Pan powiedział im, że żaden znak nie będzie im dany. Znakiem, który powinien być objawiany teraz i zawsze jest działanie Ducha Świętego na umysł nauczyciela, by czynił Słowo tak poruszającym jak to możliwe. Słowo Boże nie jest martwą, suchą teorią ale duchem i żywotem. Szatan niczego nie pragnąłby bardziej niż odwołać umysły od Słowa, by szukały i oczekiwały czegoś poza Słowem, co sprawi, że odczują.” – *Wybrane poselstwa, t. 2, str. 91.*

- a) Wyjaśnij różnicę między Żydami a Samarytanami w odniesieniu do ich wiary w Jezusa. Marka 6:2–6; Jana 4:40–42.
-
-
-

„Jakże gorliwie faryzeusze starali się dowieść, że Chrystus jest zwodzicielem! Jakże zwracali uwagę na każde jego słowo, starając się fałszywie przedstawić i fałszywie zinterpretować wszystkie jego nauki! Duma, uprzedzenie i pasja zamknęły wszystkie ścieżki duszy przez świadectwem Syna Bożego. Gdy jasno zganił ich bezbożność i oświadczył, że ich uczynki dowodzą iż są synami szatana, ze złością odrzucili to oskarżenie, mówiąc: ‘Czyż nie mówimy słusznie, że jesteś Samarytaninem i masz demona?’” – *Wybrane poselstwa, t. I, str. 67.*

„Zbawiciel porównał to niedowiarstwo z prostą wiarą Samarytan, którzy nie prosili ani cudu, ani znaku. Jego słowo, będące zawsze i wszędzie znakiem Jego boskości, miało przekonującą moc, która zjednała ich serca.” – *Życie Jezusa, str. 135.*

„Choć [Jezus] był Żydem, bez wahania przebywał wśród Samarytan, obalając faryzejskie zwyczaje Żydów względem tego pogardzanego ludu. Spał pod ich dachem, jadł u ich stołu i nauczał na ich ulicach.” – *Działalność apostołów, str. 14.*

- b) Opisz doświadczenie wielu osób, które głosiły obecną prawdę wyznającemu się ludowi Bożemu na przestrzeni wieków. Jeremiasza 20:8–11.
-
-
-

„Wszystkie argumenty przytaczane przeciwko Chrystusowi były oparte na fałszu. Tak samo było w przypadku Szczepana i Pawła. Jednak najsłabsze i najbardziej wątpliwe stwierdzenia wypowiedziane w złą stronę wywierały wpływ, ponieważ wielu było takich, których serca były nieuświęcone, którzy pragnęli, aby te stwierdzenia były prawdą. Tacy zawsze skłonni są przyczepić się do jakiegokolwiek rzekomego błędu lub pomyłki tych, którzy mówią im trudną do przelknięcia prawdę.

„Nie powinno nas dziwić, gdy złe domysły są chciwie chwywane jako niewątpliwe fakty przez tych, którzy mają apetyt na fałsz. Przeciwnicy Chrystusa byli stale wprawiani w zakłopotanie i uciszani przez mądrość jego słów, a mimo to stale gorliwie słuchali każdej plotki i szukali jakiegoś pretekstu, by raz jeszcze zasypać go przeciwnymi pytaniami.” – *Wybrane poselstwa, t. I, str. 67, 68.*

- a) **Kiedy wiara szlachcica uchwyciła się Chrystusa, jak powtórzył swoją prośbę? Jana 4:49.**

„Słowa Jezusa jak błysk światła obnażyły serce dworzanina. Zrozumiał, że motyw, które kazały mu szukać Jezusa, były egoistyczne. Ujrzał swą chwiejną wiarę w prawdziwym świetle. W głębokiej rozterce pojął, że jego wątpliwości mogą kosztować życie jego syna. Wiedział, że znajduje się w obecności Kogoś, kto potrafi czytać myśli i dla którego wszystko jest możliwe. (...) Jego wiara wzruszyła Chrystusa, tak jak wzruszył Go Jakub, gdy walcząc z aniołem zawołał: ‘Nie puszczę cię, dopóki mi nie pobłogosławisz’. 1 Mojżeszowa 32:26.” – *Życie Jezusa, str. 135.*

- b) **Czego powinniśmy się nauczyć z tego, co zrobił Jezus zamiast pójść do domu dworzanina? Jana 4:50.**

„Jezus miał do zaoferowania większe dary. Pragnął nie tylko uzdrowić dziecko, ale uczynić dworzanina i jego domowników uczestnikami błogosławieństw zbawienia, a w Kafarnaum, które miało stać się niebawem miejscem Jego własnej działalności, rozniecić nowe światło. Jednakże ów dworzanin musiał zrozumieć, czego mu brak, zanim zapragnął łaski Chrystusa. Tak jak inni członkowie jego narodu, interesował się Jezusem tylko z osobistych pobudek. Wielu Żydów liczyło na otrzymanie jakichś specjalnych korzyści dzięki Jego mocy i od nich uzależniali swą wiarę. Nie zdawali sobie sprawy ze swych duchowych ułomności i nie widzieli potrzeby Bożej łaski. (...)

„Zbawiciel nie mógł uwolnić się od duszy, która lgnęła do Niego, zanosząc błaganie w swej wielkiej potrzebie. ‘Idź, syn twój żyje’, rzekł. Dworzanin odszedł z takim spokojem i radością w sercu, jakich nie zaznał nigdy wcześniej. Nie tylko uwierzył w to, że syn jego będzie uzdrowiony, ale też z najgłębszym przekonaniem przyjął Chrystusa jako Odkupiciela.” – *Tamże, str. 135.*

„Wszyscy pragniemy natychmiastowej i przychylniej odpowiedzi na nasze prośby i zaczynamy tracić wiarę, jeśli przychodzi z opóźnieniem lub nie jest taka, jakiej pragnęliśmy. Bóg jest mądry i dobry i odpowiada na nasze modlitwy we właściwym czasie i we właściwy sposób. Chce dla nas więcej czynić niż tylko spełniać nasze prośby. (...) Doświadczenia, które wystawiają na próbę naszą wiarę, są dla nas korzyścią.” – *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 161.*

- a) W jaki sposób Jezus uzdrowił syna tego dworzana? Jana 4:51–53. Jaka rzeczywistość to przywodzi na myśl? Efezjan 3:20, 21.
-
-
-

„W tymże samym momencie, gdy wiara ojca uzyskała zapewnienie: ‘Syn twój żyje’, boska miłość dotknęła umierającego dziecka.” – *Życie Jezusa, str. 136, z ang.*

„O tej samej godzinie ci, którzy czuwali w Kafarnaum przy umierającym dziecku, zauważyli nagłą i tajemniczą zmianę. Cień śmierci ustąpił z twarzy cierpiącego. Na miejscu gorączkowych wypieków pojawiły się delikatne rumieńce, świadczące o powrocie do zdrowia. W zamglonych oczach pojawił się przeblysł świadomości, a wycieńczone ciało odzyskało siły. Choroba nie pozostawiła na dziecku żadnego śladu. Jego przepalone gorączką ciało odzyskało swą sprężystość i dziecko pograżyło się w spokojnym śnie. Gorączka opuściła je w najgorętszej porze dnia. Rodzina była zdumiona, a jej radość była wielka.” – *Tamże, str. 135.*

- b) Jak Jezus odpowiada każdemu, kto prosi o pomoc? Mateusza 11:28-30.
-
-
-

„Zbawiciel nie mógł uwolnić się od duszy, która lgnęła do Niego, zanosząc błaganie w swej wielkiej potrzebie.” – *Tamże, str. 135.*

„Jeżeli czujesz, że będąc grzesznym nie możesz mieć nadziei na błogosławieństwo Boga, pomyśl, że Chrystus przyszedł na świat, by zbawić grzesznych. Nie posiadamy nic, co by mogło o nas dobrze świadczyć przed Bogiem; jedynie naszą całkowitą bezradność, która sprawia, że bezwarunkowo jest nam potrzebna Jego zbawiająca moc. Rezygnując z pomagania sobie samemu, możemy spoglądać na krzyż Golgoty i mówić:

‘W mej ręce żadnej zapłaty nie wnoszę. Wprost do Twego krzyża się wznoszę’.” – *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 38, z ang.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

07.03

1. Dlaczego prorocy na ogół nie są dobrze przyjmowani w swoich krajach?
2. Jakie słowa szlachcica ujawniły jego niewiarę?
3. Jak Chrystus zareagował na niewiarę ludu?
4. Kto wykazał większą wiarę w Jezusa — Żydzi czy poganie?
5. Co Jezus obiecuje wszystkim, którzy przyjmą Jego zaproszenie?

Jezus i paralityk z Betesdy

WIERSZ NA PAMIĘĆ „A Jezus im odpowiedział: Mój Ojciec działa aż dotąd i ja działam” (Jana5:17).

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 560-567.*

„Uzdrowienie chorego przez Chrystusa pozostawało w całkowitej zgodzie z prawem. Było uhonorowaniem sabatu.” – *Życie Jezusa, str. 143.*

1. UZDRAWIAJĄCE WODY

09.03

a) **W jakim celu wielu niepełnosprawnych udawało się do Jerozolimy? Jana 5:2, 3.**

b) **Jakie przekonanie mieli ludzie na temat sadzawki Betesda? Jana 5:4.**

„W pewnych okresach woda w tej sadzawce poruszała się, co wywoływało wśród ludzi przekonanie, iż jest to wynik nadprzyrodzonej siły i że każdy, kto pierwszy wstąpi do wody w tym czasie, zostanie wyleczony z wszelkich chorób. Setki cierpiących odwiedzały to miejsce, lecz w okresach, gdy następowało złączenie wody, tłum tak pchał się do przodu deptając mężczyzn, kobiety i dzieci, że trącił najslabszych. Wielu nie było w stanie dotrzeć nawet w pobliże sadzawki, inni natomiast, którzy zdołali ją osiągnąć, umierali na jej brzegu. Na miejscu tym wybudowane były osłony chroniące przed żarem dnia i chłodem nocy. Byli tacy, co spędzali noce pod tymi zadaszeniami, czołgając się codziennie do krawędzi sadzawki w próżnej nadziei uzdrowienia” – *Życie Jezusa, str. 138.*

c) **Jak zaczęła się interakcja między Jezusem a jednym mężczyzną przy sadzawce? Jana 5:5–7.**

- a) Jakie niemożliwe dla człowieka zadanie Jezus nakazał wykonać paralitykowi i z jakimi rezultatami? Jana 5:8, 9 (część pierwsza).**

„Jezus nie wymagał od tego nieszczęśliwego człowieka okazania wiary, lecz rzekł po prostu: „Wstań, weź łoże swoje i chodź”. Lecz wypowiedziane słowa ożywiły wiarę cierpiącego. Każdy nerw i mięsień zdrzął nowym życiem i zdrowie wstąpiło w jego bezwładne członki. Bez wahania uczynił wysiłek, by spełnić polecenie Jezusa, i jego mięśnie podporządkowały się jego woli. Zerwał się na nogi i poczuł, że odzyskał zdrowie.

„Jezus nie udzielił mu żadnych zapewnień o boskiej pomocy. Człowiek ten mógł zwątpić i stracić jedyną szansę uzdrowienia. Lecz uwierzył słowom Chrystusa i postępując zgodnie z nimi odzyskał siły.” – *Życie Jezusa, str. 139.*

- b) W jakim stanie duchowym znajdują się ludzie oddzieleni od Chrystusa? Izajasza 1:5, 6; Rzymian 7:24.**

„Grzech odciął nas od udziału w życiu Boga, a nasze dusze uległy odretwieniu. W oparciu o własne siły nie jesteśmy zdolni do prowadzenia świętego życia, tak jak sparaliżowany człowiek nie potrafił chodzić. Wielu ludzi zdaje sobie sprawę ze swej bezradności i pragną duchowego życia, które doprowadzi ich do harmonii z Bogiem, lecz usiłowania ich są daremne.” – *Tamże, str. 139.*

- c) Jakie jest jedyne lekarstwo na taki stan? Dziejów Ap. 9:34.**

„Zbawiciel pochyła się nad zakupem Swojej krwi, mówiąc z wyraźną czułością i litością: ‘Czy chcesz być uzdrowiony?’. Każe ci powstać w zdrowiu i pokoju. Nie czekaj, aż poczujesz, że zostałeś uzdrowiony. Uwierz w Jego słowo, a ono się wypełni. Postaw swoją wolę po stronie Chrystusa. Chciej Mu służyć, a działając zgodnie z Jego słowem, otrzymasz siłę. Cokolwiek może być złą praktyką, mistrzowską namiętnością, które przez długie pobłażanie wiążą zarówno duszę, jak i ciało, Chrystus jest w stanie i pragnie od nich wyzwolić. On tchnie życie w duszę ‘umarłą w występkach’. Efezjan 2:1. On uwolni więźnia, który jest trzymany przez słabość, nieszczęście i okowy grzechu.” – *Tamże, str. 139, z ang.*

a) Jak Chrystus pomaga nam zwyciężać? List do Efezjan 2:1-6.

„Człowiek z natury jest skłonny do podążania za sugestiami szatana i nie jest w stanie opierać się zwycięsko tak straszliwemu przeciwnikowi, chyba że Chrystus, potężny Zwycięzca zamieszka w nim, i będzie kierować jego pragnieniami i udzielać mu swej siły. (...) Szatan wie lepiej, niż dzieci Boże o mocy, jaką mogliby mieć nad nim, gdyby Chrystus był ich siłą. Gdyby pokornie prosili potężnego Zwycięzcę o pomoc, najsłabszy wierzący prawdzie byłby w stanie zwycięsko odeprzeć szatana i wszystkie jego zastępy.” – *Świadectwa dla zboru, t. 1, str. 341, z ang.*

„Musimy uczyć się o Chrystusie. Musimy wiedzieć, kim On jest dla tych, których odkupił. Musimy zdać sobie sprawę, że przez wiarę w Niego naszym przywilejem jest stać się uczestnikami boskiej natury, a tym samym uciec od zepsucia, które jest na świecie przez pożądliwość. Wtedy jesteśmy oczyszczeni od wszelkiego grzechu, wszelkich wad charakteru. Nie musimy zachowywać ani jednej grzesznej skłonności. (...)

„Gdy uczestniczymy w boskiej naturze, odziedziczone i kultywowane skłonności do zła są odcinane od charakteru i stajemy się żywą mocą ku dobremu. Zawsze ucząc się od Boskiego Nauczyciela, codziennie uczestnicząc w Jego naturze, współpracujemy z Bogiem w przezwyciężaniu pokus Szatana. Bóg działa i człowiek działa, aby człowiek mógł być jednym z Chrystusem, tak jak Chrystus jest jednym z Bogiem. Wtedy zasiadamy razem z Chrystusem w niebiańskich miejscach. Umysł odpoczywa w pokoju i pewności w Jezusie.” – *The Review and Herald, 24 kwietnia 1900.*

b) Opisz pokój, który przychodzi dzięki sile pochodzącej od Chrystusa. Rzymian 8:3-6.

„Każde dziecko żyje dzięki życiu ojca. Jeśli jesteśmy dziećmi Bożymi, narodzonymi w Duchu Świętym, będziemy żyć życiem Bożym. (...) [A] życie Jezusa na ‘śmiertelnym ciele naszym się ujawniło’. (2 Koryntian 4,11). Życie Boże rozwinie w nas taki sam charakter i uczynki, jakie rozwinęło w Chrystusie. Przez to będziemy żyć w zgodzie z każdym przykazaniem Bożego prawa, bo ‘zakon Pana jest doskonały, pokrzepia duszę [...]’. Psalmów 19,8. Przez miłość będą ‘słuszne żądania zakonu (...) wykonane na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha’. Rzymian 8,4.” – *Najpiękniejsze nauki Jezusa, str. 71, z ang.*

- a) Dlaczego faryzeusze zirytowali się, ignorując błogosławieństwo udzielone paralitykowi? Jana 5:9 (ostatnia część), 10.
-
-
-

„Gdy [uzdrowiony paralytyk] tak szedł mocnym, swobodnym krokiem, chwalać Boga i ciesząc się swą odzyskaną siłą, spotkał kilku faryzeuszy, którym natychmiast opowiedział o swym uzdrowieniu. Zdziwił go chłód, z jakim słuchali jego opowieści.

„Spuszczając czoła przerwali mu i spytali, dlaczego w dzień sabatu nosi swe posłanie, napominając go surowo, że zakon zabrania nosić ciężary w dniu Pana. W swej radości człowiek ten zapomniał, iż był to sabat; nie widział też nic złego w tym, że usłuchał polecenia Tego, który miał wielką moc od Boga. Odpowiedział więc śmiało: „Ten, który mnie uzdrowił, rzekł mi: weź łożę swoje i chodź”. Wówczas faryzeusze spytali, kto to jest ów, który go uzdrowił, lecz on nie mógł im na to odpowiedzieć. Przywódcy żydowski dobrze wiedzieli, że tylko Jeden mógł dokonać takiego cudu, lecz chcieli mieć bezpośredni dowód, że był to Jezus, aby móc skazać Go za naruszenie sabatu. W ich pojęciu Chrystus nie tylko złamał prawo, uzdrawiając chorego w dniu sobotnim, lecz popełnił dodatkowe świętokradztwo, nakazując mu nieść jego posłanie.”– *Życie Jezusa, str. 140, z ang.*

- b) Co Żydzi zrobili z sabatu? Mateusza 23:4.
-
-

„Żydzi tak zniekształcili Boże prawo, że uczynili z niego jarzmo niewoli. Ich pozbawione znaczenia wymagania stały się przysłowiowe wśród innych narodów. Szczególnie dzień sabatu był obwarowany szeregiem bezsensownych ograniczeń. Przestał być dla nich dniem radości i świętem Pana, przeznaczonym do wielbienia Go, gdyż starszyzna żydowska związała z nim nieznośne ciężary. Żydowi nie wolno było rozpaścić ognia ani nawet zapalić świecy w dniu sobotnim. W ten sposób Żydzi pod wieloma względami uzależnili się od pogan pełniących czynności, zabronione Żydom przez prawo. Nie zastanawiali się nad tym, że jeśli te czynności są grzeszne, o zatrudniając innych do ich spełnienia są tak samo winni, jakby je osobiście wykonywali. Uważali, że zbawienie odnosi się wyłącznie do Żydów i że położenie wszystkich innych jest już tak beznadziejne, że nic nie może go pogorszyć. Lecz Bóg dał przykazania, które miały być przestrzegane przez wszystkich. Jego prawo nie uznaje nierozsądnych czy samolubnych ograniczeń.” –

a) Jak Jezus odnosił się do prawa Bożego i sabatu? Izajasza 42:21.

„Jezus przyszedł po to, aby uczynić zakon ‘wielkim i sławnym’. Nie miał zamiaru umniejszać jego godności, lecz wywyżżyć go. (...) Przyszedł, aby uwolnić sobotę od uciążliwych, zbędnych przepisów, czyniących z niej przekleństwo zamiast błogosławieństwa.” – *Życie Jezusa, str. 142.*

b) Co należy, a czego nie należy robić w sabat? Wyjścia (2 Mojżeszowa) 20:8-11.

„Spośród nieszczęśliwych zgromadzonych przy sadzawce wybrał do ukazania swej uzdrawiającej mocy najcięższy przypadek i polecił temu człowiekowi nieść jego posłanie przez miasto, aby ogłosił, jak wielka rzecz mu się stała. Miało to poruszyć kwestię czynności dozwolonych w sobotę i otworzyć Chrystusowi drogę do potępienia żydowskich ograniczeń co do dnia Pana oraz do ogłoszenia tych tradycji jako pozbawionych treści.

„Jezus oświadczył, że dzieło wspomagania nieszczęśliwych nie sprzeciwia się prawu sabatu. Pozostaje ono w zgodzie z dziełem aniołów Bożych, którzy stale wędrują między niebem a ziemią, by służyć cierpiącej ludzkości. (...)

„Człowiek także ma w tym dniu pewne prace do wykonania. Potrzeby życiowe muszą być zaspokajane, trzeba troszczyć się o chorych i potrzebujących. Przestrzeganie sabatu nie zwolni go od winy, jeśli odmówi w tym dniu niesienia pomocy cierpiącemu. Dzień świętego Bożego odpoczynku ustanowiony był dla człowieka i zawarty w nim akt miłosierdzia pozostaje w doskonałej harmonii z jego celem. Bóg nie chce, aby istoty stworzone przez Niego znosiły choćby przez chwilę ból, któremu można ulżyć w dniu sobotnim lub w każdym innym.” – *Tamże, z ang.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

- 1. Jakie przekonanie panowało na temat sadzawki Betesda?**
- 2. Jaki szczególny przypadek przyciągnął uwagę Chrystusa?**
- 3. Jak może być wyleczony nasz duchowy paraliż?**
- 4. Co bardzo zirytowało Żydów w związku z tym cudownym uzdrowieniem?**
- 5. Jakie uczynki są zgodne z przykazaniem sabatu?**

Autorytet Syna

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Jak bowiem Ojciec ma życie sam w sobie, tak dał i Synowi, aby miał życie w samym sobie. I dał mu władzę wykonywania sądu, bo jest Synem Człowieczym” (Jana5:26, 27).

Proponowana lektura: Najpiękniejsze *Nauki Jezusa*, str.110-115.

„Moim autorytetem— rzekł [Jezus] — czynienia tego, o co Mnie oskarżacie, jest to, że jestem Synem Bożym, mającym wspólną z Nim naturę, cel i wolę. We wszelkich Jego dziełach stworzenia, i opatrności współdziałam z Bogiem.” – *Życie Jezusa*, str. 144, z ang.

1. RÓWNY BOGU

16.03

a) Oprócz uzdrowienia paralytyka w sabbat, z jakiego innego powodu Żydzi nienawidzili Jezusa? Jana 5:17, 18.

„Jezus domagał się równych praw z Bogiem. (...)

„Cały naród żydowski nazywał Boga swym Ojcem, wobec tego nie wzbudziłyby wśród nich oburzenia, gdyby Jezus stawiał siebie w takiej samej relacji do Boga, co oni. Zarzucając Mu więc bluźnierstwo dowiedli, że rozumieją, iż prawa, które On rości do tej nazwy, są wyższego rzędu.” – *Życie Jezusa*, str. 143, z ang.

b) W jaki sposób Chrystus potwierdził autorytet Bożych przykazań ponad ludzkimi tradycjami? Mateusza 15:1-9, 13.

„Przeciwnikom Chrystusa zabrakło argumentów, za pomocą których mogliby przeciwstawić się prawdom, które On podsuwał ich świadomości. Mogli jedynie przytaczać swe zwyczaje i tradycje, słabe i puste w porównaniu z argumentami, które Jezus wyciągał ze Słowa Bożego i nieprzerwanego biegu natury.” – *Tamże*, str. 143.

a) Jak Jezus wyjaśnił Swoją relację z Ojcem? Jana 5:19, 20.

b) Jaka władzę i moc odnoszącą się do Ojca Chrystus oświadczył, że On również ją posiada? Jana 5:21-23.

„Kapłani i przywódcy sami siebie uczynili sędziami potępiającymi dzieło Chrystusa, lecz On siebie ogłosił ich sędzią i sędzią całej ziemi. Świat oddany został Chrystusowi i tylko za Jego pośrednictwem Bóg zsyła wszelkie błogosławieństwa na nasz upadły ród. Był On Odkupicielem tak przed jak i po swym wcieleniu. Odkupicielska misja Zbawiciela zaczęła się wraz z pojawieniem się grzechu. Każdy otrzymał życie i światło, każdy też będzie sądzony według miary światła, jakie mu było dane. A Ten, który dał światło, który sprawował nad duszą najczulszy nadzór, usiłując wyrzucić ją grzechowi i pozyskać dla świętości, jest jednocześnie jej obrońcą i sędzią.” – *Życie Jezusa, str. 145.*

c) Opisz zmianę postawy, jaka następuje, gdy uświadamiamy sobie, że Chrystus jest naszym sędzią. Rzymian 2:1–3; Mateusza 7:1.

„Ten, kto pobłaża cenzorskiemu duchowi, jest winien większego grzechu niż ten, którego oskarża, ponieważ nie tylko popełnia ten sam grzech, ale dodaje do niego zarozumiałość i chęć ganiaenia.

„Chrystus jest jedynym i prawdziwym wzorem charakteru, więc kto siebie stawia za wzór dla innych, ten stawia się na miejscu Chrystusa. A ponieważ Ojciec ‘wszelki sąd przekazał Synowi’ (Jana 5,22), przeto ten, który rości sobie prawo do sądenia pobudek i czynów innych, narusza przywileje Syna Bożego. Ludzie, potępiający innych bez poznania pobudek, stają po stronie antychrysta, ‘który wynosi się ponad wszystko, co się zwie Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci, a nawet zasiadzie w świątyni Bożej, podając się za Boga’. 2 Tesaloniczan 2,4.” – *Nauki z Góry Błogosławienia, str. 116, z ang.*

„Nie potrafimy czytać w sercach. Sami jesteśmy wadliwi i nie mamy kwalifikacji, by osądzać innych. Ludzie śmiertelni mogą osądzać tylko na podstawie tego co jest zewnętrzne. Tylko Jemu, który zna tajemne pobudki działania i który postępuje czule i ze współczuciem, dane jest rozstrzygnąć los każdej duszy.” – *Tamże, str. 115, z ang.*

a) Jakie zapewnienie otrzymuje każdy oddany wierzący w Chrystusa? Jana 5:24.

„W każdym przykazaniu, w każdej obietnicy, w każdym słowie Bożym jest moc i życie, dzięki którym przykazania mogą być wypełnione, a obietnica staje się rzeczywistością. Człowiek, który z wiarą przyjmie Słowo, otrzymuje życie i charakter Chrystusa.” – *Przypowieści Chrystusa, str. 17.*

„Wielkie dzieło, wykonywane dla zabrudzonego i splamionego złem grzesznika, jest dziełem usprawiedliwienia. Przez tego, który mówi prawdę zostaje on uznany sprawiedliwym. Pan przypisuje wierzącemu sprawiedliwość Chrystusa i ogłasza go sprawiedliwym przed wszechświatem. On przenosi jego grzechy na Jezusa, reprezentanta grzesznika, zastępcę i poręczyciela. Na Chrystusa kładzie On niegodziwość każdej duszy, która wierzy. ‘On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą’(2 Koryntian 5,21). (...)

„Chociaż jako grzesznicy jesteśmy potępiani przez prawo, jednak Chrystus przez swe posłuszeństwo okazane prawu, żąda dla pokutującej duszy zasług swej własnej sprawiedliwości. Ażeby otrzymać sprawiedliwość Chrystusa, konieczne jest, by grzesznik wiedział czym jest ten żal, który sprawia radykalną przemianę umysłu, ducha i działania. Dzieło przekształcenia musi rozpocząć się w sercu i ujawnić swą moc przez każdą zdolność istoty, lecz człowiek nie jest zdolny do zapoczątkowania takiej pokuty i może doświadczyć jej jedynie przez Chrystusa, który wstąpił na wysokość, poprowadził jeńców do niewoli i dał dary ludziom.” – *Wybrane poselstwa, t.1, str. 361, 362.*

b) Jakie boskie prerogatywy objawił Chrystus, że On je posiadał? Jana 5:25–29.

„Ponieważ zakosztował On najgłębszych ludzkich cierpień i pokus oraz rozumie słabości i grzechy ludzi; ponieważ w naszym imieniu zwycięsko oparł się pokusom szatana i będzie sprawiedliwie i czule postępował z duszami, dla których Jego własna krew została przelana, aby je zbawić – dlatego Syn Człowieczy powołany jest do sprawowania sądu.” – *Życie Jezusa, str. 210, z ang.*

„Chrystus jest obdarzony mocą dawania życia wszelkim stworzeniom.” – *Wybrane poselstwa, t. 1, str. 235.*

a) Jak Jezus wyjaśnił przyczynę niewiary Żydów? Jana 5:37, 38.

„Zamiast chwalić się tym cudem, za który Go oskarżali, lub tłumaczyć, jaki miał w nim cel, Jezus wystąpił przeciwko przywódcom, z oskarżonego stając się oskarżycielem. Wytknął im zatwardziałość serc oraz nieznajomość Pisma Świętego. Oskarżył ich o odrzucenie Słowa Bożego, tak samo jak odrzucili Jego, posłanego przez Boga.” – *Życie Jezusa, str. 146.*

b) Dlaczego Żydzi nie rozumieli Pisma Świętego? Jana 5:39, 40.

„Na każdej swej stronie, czy to historii, przepisów czy proroctw, Pismo Święte Starego Testamentu promieniuje chwałą Syna Bożego. Cały system judaizmu na tyle, na ile ustanowiony był przez Boga, był skondensowanym proroctwem Ewangelii. To o Chrystusie ‘świadczą wszyscy prorocy’. Dzieje Apostolskie 10,43. Poczynając od przyrządzenia danego Adamowi aż po patriarchów i prawny ustroj Izraela pełne chwały światło niebios oświetlało ścieżki Odkupiciela. Mędrcy ujrzeli gwiazdę betlejemską, nadchodził Władca, a cała przyszłość przesuwała się przed nimi w tajemniczym pochodzie. Każda ofiara symbolizowała śmierć Chrystusa, a w każdym dymie kadzideł unosiła się Jego sprawiedliwość. Przy każdym trąbieniu fanfar rozbrzmiewało Jego imię. W uroczystym misterium miejsca najświętszego przebywała Jego chwała.

„Żydzi mieli w posiadaniu Pismo Święte i uważali, że powierzchowna znajomość Słowa Bożego zapewnia im wieczne życie. Lecz Jezus rzekł: ‘Słowa jego nie zachowaliście w sobie’. Odrzucając słowo Chrystusa wyrzekli się też Jego Osoby: ‘Ale mimo to do mnie przyjść nie chcecie, aby mieć żywot’, rzekł Jezus.

„Przywódcy żydowski studiowali naukę proroków o królestwie Mesjasza, czynili to jednak nie ze szczerą chęcią poznania prawdy, lecz w celu znalezienia uzasadnienia dla swych ambitnych nadziei. A kiedy Chrystus przyszedł w postaci niezgodnej z ich przewidywaniami, nie chcieli Go przyjąć i dla usprawiedliwienia samych siebie usiłowali przedstawić Go jako zwodziciela. Gdy tylko raz wstąpili na tę drogę, szatanowi łatwo było wzmocnić ich opozycję wobec Chrystusa. Słowa, które powinny były być przyjęte jako dowód Jego boskości, wykorzystane zostały przeciw Niemu. W ten sposób zamienili oni prawdę Bożą w kłamstwo.” – *Tamże, str. 147, z ang.*

a) Co poprowadziło Żydów do odrzucenia Jezusa i szukania fałszywych nauczycieli? Jana 5:41 - 44.

„Jezus rzekł: ‘Nie przyjmuję chwały od ludzi’. Nie zależało Mu na wpływie Sanhedrynu, ani nie szukał ich aprobaty dla siebie. Aprobata tych ludzi nie mogła przynieść Mu zaszczytu, gdyż był w te atrybuty wyposażony przez niebo. Gdyby zechciał, aniołowie przybyliby oddać Mu hołdu, a Ojciec raz jeszcze dałby świadectwo Jego boskości. Lecz tylko ze względu na nich i na naród, którego byli przywódcami, Chrystus pragnął, aby starszyzna pojęła boskość Jego Istoty i przyjęła błogosławieństwo, które im przyniósł.

„Ja przyszedłem w imieniu Ojca mego, a wy mnie nie przyjmujecie; jeśli kto inny przyjdzie we własnym imieniu, tego przyjmiecie’. Jezus przyszedł z woli Boga, niosąc Jego obraz, spełniając Jego słowo i pracując dla Jego chwały, ale przywódcy Izraela nie przyjęli Go. Ale gdyby przyszli inni, przyjmujący charakter Chrystusa, lecz działający we własnym imieniu i dla własnej chwały, zostaliby przyjęci. Dlaczego? Dlatego właśnie, że ci, którzy szukają własnej chwały, oddziałują na ludzkie pragnienie wywyższenia się. Takie apele przemówiłyby do Żydów. Przyjęliby fałszywych nauczycieli, gdyby ci schlebiali ich pysze i uznawali drogie im poglądy oraz tradycje. Ale Chrystusowa nauka sprzeciwiała się ich ideologii. Jest to nauka duchowa, która wymaga samo poświęcenia, i dlatego jej nie przyjęli. Nie znali Boga i dlatego Jego głos mówiący przez Chrystusa był dla nich głosem obcym.

„Czyż nie to samo powtarza się w naszych czasach? Czy nie brak ludzi, nawet przywódców religijnych, którzy zatwardzili swe serca na wpływ Ducha Świętego i zamknęli tym sobie możliwość rozpoznania głosu Bożego? Czy nie odrzucają oni Słowa Bożego, aby mogli żyć w zgodzie z własnymi tradycjami?” – *Życie Jezusa, str. 147, 148.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

21.03

1. Jaką władzę i prawa rościł sobie Chrystus?
2. Jaka relacja istniała zawsze między Jezusem a Ojcem?
3. Jaką życiodajną moc posiada Chrystus?
4. Wyjaśnij Ewangelię Jana 5:39.
5. Opisz rezultat odrzucenia Jezusa jako Mesjasza przez naród żydowski.

Jezus karmi tłum

WIERSZ NA PAMIĘĆ „Lecz Jezus im odpowiedział: Nie muszą odchodzić, wy dajcie im jeść” (Mateusza 14:16).

Proponowana lektura: *Świadectwa dla zboru, t.6, str. 341-348.*

„Często wahamy się, obawiając się oddać bliźnim wszystko, co mamy. Lecz Jezus prosi nas: „Dajcie wy im jeść”, a Jego polecenie jest jednocześnie obietnicą, za którą stoi ta sama moc, która umożliwiła nakarmienie tłumów nad jeziorem.” – *Życie Jezusa, str. 264.*

1. GŁODUJĄCE DUSZE

23.03

a) Oprócz uczniów, kto jeszcze towarzyszył Jezusowi, gdy poszedł za Morze Galilejskie przed Paschą? Jana 6:1, 2.

„Chrystus udał się wraz z uczniami na odosobnione miejsce, lecz ten tak rzadko osiągalny odpoczynek został wkrótce przerwany. Uczniowie sądzili, że przybyli na miejsce, w którym nikt ich nie będzie niepokoił, lecz z chwilą gdy ludziom zabrakło boskiego Nauczyciela, poczęli rozpytywać ‘gdzie On jest?’. Niektórzy zauważyli kierunek, w którym udał się Chrystus wraz z uczniami, i aby Go spotkać, wielu poszło ich śladem. Jedni wyruszyli pieszo, inni przeprawiali się łodziami na drugi brzeg. Nadchodziły święta Wielkanocne i liczne pielgrzymki udające się do Jeruzalem pragnęły po drodze zobaczyć Chrystusa. Ogółem zebrało się pięć tysięcy ludzi, nie licząc kobiet i dzieci. Zanim łódź Chrystusa przybiła do brzegu, czekał już na Niego tłum, lecz Chrystus z uczniami wylądował niepostrzeżenie, zyskując w ten sposób chociaż krótką chwilę odpoczynku z dala od zgłębku.” – *Życie Jezusa, str. 261.*

b) Opisz stan duchowy tych zgromadzonych ludzi. Marka 6:34.

- a) Co Jezus czule rozpoznał, że ludzie tego potrzebują - i jak wykorzystał tę okazję, by wypróbować wiarę Swojego ucznia, Filipa? Jana 6:3-6.
-
-
-

„Jezus przyglądał się od strony wzgórza falującemu tłumowi i w sercu Jego wybierała życzliwość. Chociaż pozbawili Go odpoczynku, nie wykazywał zniecierpliwienia. Widząc, jak napływają coraz większe tłumy, zrozumiał, że tu woła Go ważniejszy obowiązek. ‘I ulitował się nad nimi, że byli jak owce nie mające pasterza’. Wyszedłszy ze swego zacisza Jezus znalazł odpowiednie miejsce, gdzie mógł nauczać. Ludzie ci nie doznali żadnej pomocy ze strony kapłanów i przywódców, podczas gdy od Chrystusa, wskazującego ludziom drogę zbawienia, płynęła uzdrawiająca woda życia. (...)

„Ten dzień wydawał im się niebem na ziemi i byli zupełnie nieświadomi tego, jak dawno już nic nie jedli.

„Dzień zaczął zbliżać się ku końcowi, słońce chyliło się ku zachodowi, a ludzie ciągle jeszcze nie odchodzili, chociaż zaczął im dokuczać głód. Jezus nauczał bez jedzenia i odpoczynku cały dzień, był błady ze zmęczenia i głodu, a uczniowie namawiali Go, aby przerwał swoje dzieło. Nie był jednak w stanie wyostać się z tłumem, który otaczał Go ze wszystkich stron. (...)

„Ten, który wskazywał ludziom drogę zapewniającą spokój i szczęście, w równym stopniu dbał tak o doczesne, jak i duchowe potrzeby. Ludzie byli zmęczeni i osłabieni. Wśród tłumu znajdowały się matki z niemowlętami na ręku i małymi dziećmi uczeponymi ich sukien. Wielu stało przez szereg godzin. (...)

„Wielu z nich przyszło z daleka i nie jadło nic od samego rana. W przyległych miastach i wsiach mieliby możliwość kupienia sobie pożywienia. (...) Ale Jezus rzekł: ‘Dajcie wy im jeść’, i zwracając się do Filipa zapytał: ‘Skąd kupimy chleba, aby mieli co jeść?’ Chrystus chciał w ten sposób wystawić na próbę wiarę ucznia.” – *Życie Jezusa, str. 261, 262, z ang.*

- b) Jaka była reakcja Filipa? Jana 6:7.
-
-
-

„Filip spojrział na morze głów i pomyślał, że jest zupełnie niemożliwe dostarczenie pożywienia w ilości zaspokajającej głód tych ludzi. Odpowiedział, że za dwieście groszy, jakimi rozporządzali, nie można kupić takiej ilości chleba, która by wystarczyła nawet wtedy, gdyby każdy z nich zjadł bardzo mało.” – *Tamże.*

- a) **Jaką informację dał Andrzej Jezusowi i co Pan polecił uczniom zrobić? Jana 6:8-10.**
-
-
-

„Jezus zapytał, ile pożywienia znalazłoby się wśród zgromadzonych. ‘Jest tutaj chłopiec’ — rzekł Andrzej — ‘który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest na tak wielu?’ Jezus rozkazał, aby Mu to przynieśli. Następnie polecił, żeby uczniowie rozmieścili ludzi na trawie grupami po pięćdziesiąt lub sto osób, by zachować porządek i aby wszyscy mogli stać się świadkami tego, co On uczyni.” — *Życie Jezusa, str. 262, z ang.*

- b) **Wyjaśnij, jakie kroki podjął Chrystus, aby rozmnożyć żywność – i jakich lekcji możemy się z tego nauczyć. Mateusza 14:19; Marka 6:37-41; Jana 6:11.**
-
-
-

„Jezus nie usiłował przyciągnąć do siebie lud dogadzając jego apetytowi. Dla wielkiego tłumu, znużonego i głodnego po długim dniu wzniosłych przeżyć, proste jedzenie było niejako potwierdzeniem mocy, jak i troskliwej opieki w codziennych potrzebach życia. Zbawiciel nie obiecywał swym naśladowcom rozkoszy; ich dola była ubóstwo i skromność; jednak słowo Jego daje rękojmię, że potrzeby zostaną zaspokojone, obiecuje to, co jest lepsze niż ziemskie dobro — trwałą pociechę Jego obecności.” — *Śladami Wielkiego Lekarza, str. 27.*

„W tym cudzie Chrystus otrzymał dar od Ojca, którym podzielił się z uczniami, uczniowie z ludem, a lud między sobą. Tak wszyscy, którzy połączeni są z Chrystusem, otrzymują od Niego chleb żywota i użyczają go drugim. Jego uczniowie są łącznikami między Chrystusem a ludem.” — *Tamże, str. 28.*

- c) **Jaka lekcja na temat prawdziwej służby została nam tutaj przypomniana? Izajasza 61:6.**
-
-
-

„Uczniowie przynieśli wszystko, co posiadali, ale Jezus nie zaprosił ich do jedzenia. Kazał im obsługiwać lud. Pożywienie mnożyło się w Jego rękach, a ręce uczniów wyciągnięte do Chrystusa nie wracały nigdy puste. Niewielki zapas wystarczył dla wszystkich. Kiedy tłum został nakarmiony, uczniowie jedli z Jezusem pożywienie z niebieskiej dostawy.” — *Tamże.*

- a) Czego powinniśmy się nauczyć z ważnego pouczenia, którego Jezus udzielił po nakarmieniu tłumów? Jana 6:12, 13.
-
-
-

„Kiedy kosze zostały napełnione reszkami jedzenia, ludziom przyszli na pamięć ich bliscy, którzy pozostali w domostwach. Zapragnęli, aby i oni skosztowali chleba, który Chrystus błogosławił. Zawartość koszy rozdzielona została między tłumem, a ludzie skwapliwie zanieśli pożywienie do okolicznych miejscowości.” – *Życie Jezusa*, str. 263.

„Jezus rozkazał swym uczniom: ‘Pozbierajcie pozostałe okruchy, aby nic nie przepaść’. Jana 6,12. Słowa te oznaczają więcej aniżeli zwykłe zebranie resztek jedzenia. Nauka jest tu dwójaka. Nic nie powinno się zmarnować. Nie możemy pozwolić, by jakakolwiek doczesna korzyść przeminęła bez pożytku. Nie powinniśmy zaniedbać niczego, co by mogło służyć istocie ludzkiej. Niech będzie zebrane wszystko, co by głodnym na ziemi dało chleb. Z tą samą troskliwością winniśmy gromadzić strawę duchową, by zaspokoić potrzeby duszy. Powinniśmy żyć każdym słowem Bożym. Z tego, co Bóg powiedział, nic nie może być stracone. Nie powinniśmy uronić ani jednego słowa, które dotyczy naszego zbawienia. Ani jedno słowo nie powinno paść na głębę bez pożytku.” – *Śladami Wielkiego Lekarza*, str. 27.

- b) Nawet jeśli może się to wydawać niewygodne lub niemożliwe, jaką chrześcijańską cechę mamy pielęgnować? Izajasza 58:6–8; 1 Piotra 4:9.
-
-
-

„W każdej potrzebie mamy szukać pomocy u Tego, który dysponuje bezgranicznymi możliwościami. (...)

„Gdy dostrzegamy potrzeby biednych, nieświadomych, jakże często opadamy z sił. Pytamy: cóż pomoże nasza mizerna siła i nędzne środki? Czy nie powinniśmy czekać na kogoś o większych zdolnościach, aby poprowadził dzieło, lub na jakąś organizację, która się tego podejmie? Chrystus mówi: ‘Dajcie wy im jeść’. Używajcie środków, czasu, zdolności, które sami posiadacie. Przynieście chleby jęczmienne do Jezusa.

„Chociaż wasze zasoby mogą okazać się niewystarczające, aby nakarmić tysiące, to mogą wystarczyć do nakarmienia jednego. Rękami Chrystusa mogą one nakarmić wielu. Tak jak uczniowie, dajcie to, co posiadacie. Chrystus rozmnoży dar. On wynagrodzi należycie szczere zaufanie Mu. To, co wydawało się tylko ubogim dodatkiem, okaże się bogatą uczcą.” – *Śladami Wielkiego Lekarza*, str. 28, 29.

- a) **Jakiej wspaniałej cechy Boga nie wolno nam nigdy zapomnieć? Psalmów 37:25, 26; Filipian 4:19.**
-
-
-

„To dzięki łasce Pańskiej pozornie niewielkie zasoby okazują się wystarczające. Ręka Boża pomnaża je stokrotnie. Pan ze swojej skarbnicy może zastawić stół nawet na pustyni. Dotykaniem swej dłoni może pomnożyć skąpe zapasy i sprawić, że wystarczy ich dla wszystkich. To Jego moc sprawiła, że w rękach uczniów prorockich przybywało chleba i ziarna. (...)

„Gdy Jezus polecił swoim uczniom nakarmić tłumy, ci odrzekli:— ‘Nie mamy więcej aniżeli pięć chlebów i dwie ryby, chyba żebyśmy poszli i kupili żywności dla wszystkiego ludu’. Łukasza 9,13. Cóż to było na tak wielu?

„Ta lekcja jest przeznaczona dla dzieci Bożych wszystkich czasów. Gdy Pan daje pracę do wykonania, niechaj ludzie nie pytają, czy polecenie jest rozsądne oraz czy ich posłuszeństwo i wysiłki przyniosą przewidywane rezultaty. Dostępne środki mogą wydawać się im zbyt skąpe w porównaniu z potrzebami, ale w rękach Bożych okażą się więcej niż wystarczające. (...)

„Pełniejsze poczucie więzi Boga z tymi, których odkupił On przez dar swego Syna, większa wiara w postępek Jego dzieła na ziemi — oto wielka potrzeba współczesnego Kościoła. Niech nikt nie traci czasu na narzekanie z powodu niewystarczalności widzialnych zasobów. Pozory mogą być nieobiecujące, ale energia w działaniu i zaufanie do Boga pomnożą środki. Dar przyniesiony Panu z dziękczynieniem i modlitwą o Jego błogosławieństwo zostanie pomnożony, jak rozmnożony został pokarm dany uczniom prorockim i zmęczonemu ludowi.”— *Prorocy i królowie, str. 159, z ang.*

INDYWIDUALNE PYTANIA SPRAWDZAJĄCE

28.03

1. **Opisz postawę ludzi słuchających słów Chrystusa.**
2. **W jaki sposób Pan zaspokajał ich fizyczne potrzeby?**
3. **Czego uczymy się ze sposobu, w jaki Chrystus utrzymywał tłum w porządku?**
4. **O czym powinienem pamiętać, ilekroć słyszę: „Dajcie im jeść”?**
5. **Wymień momenty, w których Boża opatrność była dla ciebie szczególnie niezwykłą?**

SPIS LEKTUR:

1. *Child Guidance* – **Wychowanie dzieci**
2. *Christian Service* – **Posługa chrześcijańska**
3. *The Adventist Home* – **Chrześcijański Dom**
4. *Confrontation* – **Konfrontacja**
5. *Counsels on Health* – **Rady na Temat Zdrowia**
6. *Early Writings* – **Dary Ducha**
7. *Steps to Christ* – **Droga do Chrystusa**
8. *The Acts of the Apostles* – **Działalność Apostołów**
9. *Education* – **Edukacja**
10. *Evangelism* – **Ewangelizacja**
11. *Faith and Works* – **Wiara i uczynki**
12. *God's Amazing Grace* – **Wspaniała Łaskawość Boża**
13. *Gospel Workers* – **Śludzy Ewangelii**
14. *In Heavenly Places* – **W Niebiańskim Miejscu**
15. *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments] – **Komentarz Biblijny ADS [Komentarz E. G. White]**
16. *Life Sketches* – **Życie i działanie**
17. *Manuscript Releases* – **Rękopis publikowany**
18. *Maranatha* – **Maranatha**
19. *Messages to Young People* – **Poselstwa dla młodych**

20. *My Life Today* – **Moje Życie Dzisiaj**
21. *Our High Calling* – **Nasze Wzniosłe Powołanie**
22. *Patriarchs and Prophets* – **Patriarchowie i Prorocy**
23. *Prophets and Kings* – **Prorocy i Królowie**
24. *Christ's Object Lessons* – **Przypowieści Chrystusa**
25. *Reflecting Christ* – **Odzwierciedlając Chrystusa**
26. *Selected Messages* – **Wybrane Poselstwa**
27. *The Signs of the Times* – **Znaki Czasu**
28. *Testimonies to Ministers* – **Świadectwa dla Kaznodziejów**
29. *That I May Know Him* – **Abym mógł Go poznać**
30. *The Ellen G. White 1888 Materials* – **Materiały Ellen G. White z 1888 roku.**
31. *The Faith I Live By* – **Wiara, dzięki której żyję**
32. *The General Conference Bulletin* – **Biuletyn Generalnej Konferencji**
33. *The Ministry of Healing* – **Śladami Jezusa (Śladami Wielkiego Lekarza)**
34. *The Review and Herald* – **Przegląd i Zwiastun**
35. *The Spirit of Prophecy* – **Duch Proroczy**
36. *The Upward Look* – **Spojrzenie w górę**
37. *The Youth's Instructor* – **Nauczyciel Młodzieży**
38. *The Great Controversy* – **Wielki Bój**
39. *The Desire of Ages* – **Życie Jezusa**

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....